

Ret Vit
ile
Göbekson,
Kefereson'a
karşı

Çarşaf

1 EYLÜL 1976

SAYI:38

250 KURUŞ

Bülent

ÇETİN EMEÇ

ELİM varmıyor... Artık, televizyonun düğmesine basamıyorum... Ya, tecvilli hafız diliyle bir konuşma... Ya da, Camiül Ezher ağzıyla, çatlata çatlata Kur'an meali... Derken ney, tambur, kudüm zimbirtisi... Sonra da, bunun adı özel ramazan programı...

Geçen gece, çiçeği burnunda Diyanet İşleri Başkanı Ateş hazretlerinin ateşin konuşmasını dinlerken, hayli "Ya sabır" çektim...

Adamcağız, hâlâ "Denize girmek oruç bozar mı, bozmaz mı?" davasındaydı... Laf arasında da; kişinin seferi sayılabilmesi için, hareket menzilinün ölçüsünü veriyordu: Seksen kilometre...

Ama, neden yetmiş değil de, seksen; hiç ona değinmeden... Bu "Farz" in saptandığı devirde, kilometre ölçüsü var mıydı, yok muydu sorusuna, akla yakın bir karşılık getirmeden...

Evet! Şu sıra, bizim televizyonun baş aktörleri, bu tür tiplerdir işte... Üstelik, verilen görevleri de lütfen kabullenmiş havasını basan kişiler... Bir TV konuşmasıyla, kafasının dışı gibi, içinin de sarıklı olduğunu ayan beyan ortaya koyan Doç. Ateş'in ancak üçüncü tekliften sonra Diyanet İşleri Başkanlığına "Olur" dediğini biliyor muydunuz? Ve üstadın nalıncı keseriyle kendine itibar yontarken, nasıl gert gert gerindiğini hiç duymuş muydunuz?

Ama, Şaban Karataş'ın TRT gibi bir kuruma baş olabildiği şu günün Cumhuriyet Türkiye'sinde, Diyanet İşleri Başkanlığına ısrar, kıyamet bir Süleyman Ateş'in getirilmesi, hiç yadırganmamalıdır.

Öyle ya: O baş... O başa da, böyle bir tıraş...

KARATAŞ'ın adını andık mı, andık... Bari, bir nebze de onun sevimli kulaklarını çınlatalım: Ustadın kişiliği, beni hiç ilgilendirmez...

Bağa gözlüklerinin ardından çevresini kaçamak süzen cipil gözlerinin gizlediği örkek ifadesi... Profesör etiketini kuşanıp, sonra da kenar mahalle delikanlılığı özentisiyle alına perçem sarkıtması... Hatta ve hatta, MC İktidarının adamı olduğunu kabul etmek mertliğinden yoksun görünmesi... Bunlar da onun görevindeki başarısı, ya da başarısızlığı için, birer belirti sayılamaz...

Nitekim sayılmamış; Karataş da kolları sıvarken, tenkit oklarıyla yeterince yarananmamıştır... Dahası var mı: Bir CHP bile, yakın zamana kadar, onunla gerektiği biçimde uğraşmamıştır.

Ama hamdolsun, kendisi daha "Bismillah" der demez, adındaki karayı başına geldiği kuruma buluşturulmuştur... Nasıl mı?... Kurduğu kadroyla... O kadroya yaptırdığı programlarla... Yönettiği kurumun yarını için çizdiği rotayla... Bir de tabii, ilk günden beri Atatürkçülüğü kuşku uyandırırken, yirmiden fazla Atatürk programını durdurup, eleştirilere âdeta meydan okumasıyla...

Karataş, profesör mü, profesör?... Eee, herhalde uygar bir kişi olması gerek... Ama ben, onun uygarlık anlayışı hakkında da bir örnek vermek isterim.

Kendisi evlidir... Tahiri nazardan saklasın, yanılmıyorsam, iki de çocuk babası... Ama bunca zamandır, aktüalitenin vitrin mostrasındaki en pırıltılı kişilerden biri olarak, harimi şerifini bir yerlerde gördüğünüzü hiç hatırlıyor musunuz?... Bırakınız yüzyüze gelmeyi; sağda, solda bir fotoğrafının gözünüze iliştiğini söyleyebilir misiniz?

Cevabı, sizin yerinize verebilirim: Banko hayır!...

Ne yazık öyle... Karataş eşini yanında taşımaz ki... Resminin çekilmesine "Zinhar" razı olmaz ki... Objektifin bakışı ve flaşın ışıltısıyla aptes

bozulacağı yolunda, "Kafadaşı" Süleyman Ateş bile fetva veremeyeceği halde...

Karataş'ın, iki evi vardır. Ama, lütfen yanlış anlaşılmasın... TRT Genel Müdürü, "Taaddüt-ü zevcat" in ikinci kademesinde değildir... Bir evde kendisi, öteki evde ailesi barındığı içindir bu ikilik...

Karataş, Erzurum Üniversitesi profesörlerinden ya... Orada, bir lojmanı vardır. Kuş kafesi gibi bir yer: Vaktiyle, evcek oturdukları, şimdi yalnız ailesinin yuvalandığı köşe...

Fakat kendisi, görev gereği başkente gelince, TRT'nin lojmanına taşınmış, ama ailesini taşımamıştır... Ne olur, ne olmaz diyerekten... Böylece, namahrem gazeteci bakışlarından, o cenahı sakınmanın daha kolay olacağı ihtimalini düşünerekten...

Nitekim, bugüne kadar, ailesiyle birlikte bir hatıra resmi istemlerine hep karşı çıkmış, ısrarla olumsuz cevap vermiştir: Üstelik, değişmez bir mazeretin gerekçesiyle: "Hastadırlar..."

Bu, ne hastalıkmış ki Yarabbi; onca aydır, ne geçip giderek illetliye rahat bir soluk aldırılmış; ne de, sözde yapıldığı yakasından onu "Tahtalıköy"e sürüklemiştir...

Veee; işte, gel zaman git zaman, başlangıçta hayli hoşgörülle karşılanan Karataş, tüm saygınlığını yitirmiştir... Bir de yitiris... Benim gibiler bile "Keşke Cem İpekçi kalsaydı" dedikten sonra, varın kıyas eyleyin siz gerisini...

SİMDİ, o da direnişte, "Çekilil" diyenlere karşı, "Çekilmemmm" diye dirsek göstermede...

Ne var ki, düne kadar kaidesinden koltuğuna yapışmış gibi duran hazret, şu sıra ağız değiştirmiştir: "TRT Seçim Kurulu uygun görürse, giderim" sözü de, ağızda çiğnediği son sakız...

Ama; ille de bir üstten şamarı yiyecek... Kurulun "Güle güle" demesini bekleyecek...

Somutlaşan başarısızlığından ders alıp bohçasını toplama faziletini göstermek mi? Nanay... Bugün, tahammülü tükenen seyircinin feryadına kulak tıkayacak... Yarın, PTT önlerinde kümelenen televizyon mühürletme kuyruklarını görmemezlikten gelecek... Ve, inatla bekleyecek: "Artık git" demelerini...

Pek bilinen hikâyesidir... Ama, mademki ramazan... Mademki, kahramanı Baba Erenler... Ve mademki, bizim örneğimize "cuk" oturmadı; anlatmakta yarar var:

VAİZİN biri, camide kürsüye çıkmış. Şöyle sağına soluna bakıp hırıltıyla gırtlak temizledikten sonra, gürlemiş:

- Ey cemaat-i Müslimiin... Peygamberimiz Efendimiz buyurmuşlar kiil!

Gürlemiş de; sonrası gelmemiş.

Bir kez daha tekrarlamış: "Ey cemaat-i Müslimiin... Peygamberimiz Efendimiz buyurmuşlar kiil."

Arkası, yine yok... Vaiz de; bir yutkunmuş, iki yutkunmuş; sonra boynunu büküp itiraf etmiş:

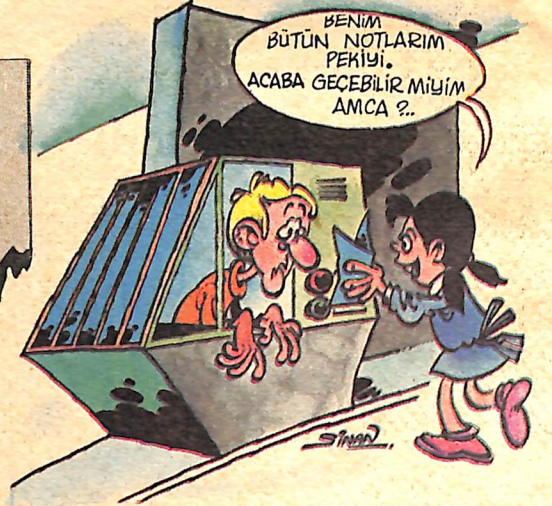
- Gerisi, aklıma gelmiyor...

O zaman, kalabalığın arasından Bektaşî babasının sesi yükselmiş...

- Birader, kürsüden inmek de mi aklına gelmiyor. İhtimal; bizim Karataş Hoca da, bir Bektaşî babası bekliyor... Ve, "Giderim" in imalı müjdesini, bunun için kutsal ramazana denk getiriyor...

haberlerden çizgiler

Boğaz Köprüsü'nden karne ile geçilecek...

YURT DIŞINDAKİ DOKTORLARIMIZDAN YARARLANILACAK

DERİN NEFES AL.. ÖKSÜR!

BÜYÜK ŞEF KİM ?

Yapılırken Büyük Şef'in tam dört çeşit tarifi
Şaşırttı bu durum, Gizli Komiser Arif'i...

EMNİYET - (Kelepçeyle - Özel) - Kaçak sigara dümenini çeviren gizli ve Büyük Şef'in kimliği etrafında savrulan, birbirini tutmaz tarifler, bilhassa Emniyet'te ve Kaçakçılık Masası'nda şaşkınlık yaratmış, Büyük Şef'in dörttarifi ince bir tülbent üzerine geçirilerek kurumaya bırakılmıştır. Aşağıdaki dört tarif şöyle veya böyle olabilir, fakat bu yüzden Emniyet gizli şeflerle de dolabilir...

1.TARİF

Görünüşü zengin ve kırankanta. Biraz benziyor tuhafiyeci Hıran'ta... Konuşması saf ve temiz. Kendisi besili ve semiz. Arkadan adam, önden gergedanı andırıyor. Tasması olmadığı zaman saldırtıyor.. Baş harfleri D ve Z olan kimseler arasında aranıyor. Temiz kâğıdı var.

2.TARİF

Süryanî, Sübyanî veya Üryanî olması gerekiyor. İnce, uzun ve keskin bakışlı. Fötr ve kasket giyiyor. Ağaç altlarına siniyor. Siyah ve son model bir "Farlayn" da görmüşler, saçlarını arkadan örmüşler...

3.TARİF

Politikacı ve mebus tipinde. Sanki dünya çok ipinde. Yanında yapma bir sarışın var. Havana püro içiyor. Bir tekmede kendinden geçiyor. Bilhassa lüks otellerin 69 numaralı odasını ayırtıyor. Hafif yandan sıyırtıyor. Sesi kalın ve ahenkli. Ön kapısı kepenkli. Kilit yok, sürme var... Ceketinde on altı düğme var.

4.TARİF

Çok iyi satranç, tavla, bezik, konken, papazkaçtı, pişti, gülbahar oynuyor. Ateşe kor komaz kaynıyor. Kısaca boylu, geçkince, suratsız ve pişkince.. Ekseri yelek üstüne ceket çekiyor. Konuştuğu açılıyor. Etrafa tükürük saçıyor. Hafif şaşı. Galiba olmamış aşî. Altmış beş civarında yaşı...

Dikkat - Büyük Şef'i bu dört tariftten veya Komiser Arif'ten bulamazsanız, köşeyi dönün, orada Malboro satıyor...

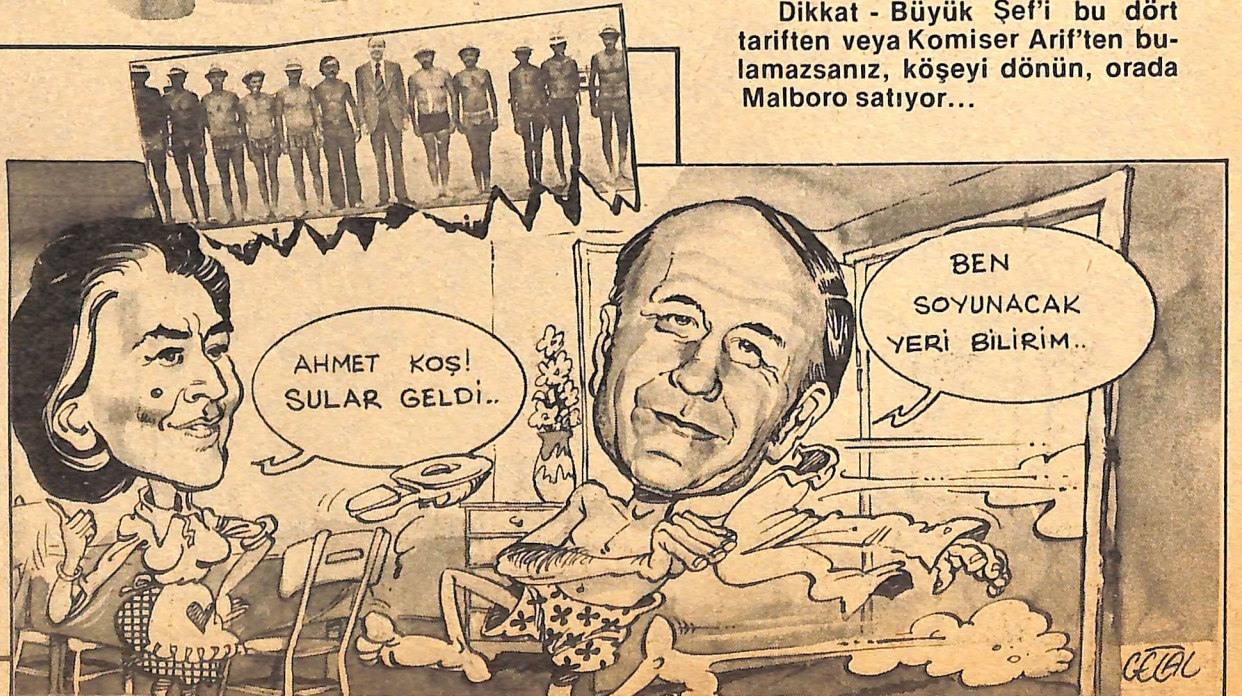
İsvan neden soyunmuyor?

BAŞKAN İsvan'ın ilk kez plaja gitmesi, çevresini saran hayranlarının ısrarına rağmen soyunmamakta direnmesi, yalnızca cankurtaranları toplayarak poz verip resim çekirtmesi türlü söylentilerin çıkmasına neden olmuş, herkes kendince bir yorum yaparken, İsvan selâmeti susmakta bulmuştur.

Bir kısım partililer, "Bu mübarek ayda çıplak dolaşmanın CHP'yi güç durumda bırakacağını düşündü" demişler, muhalifleri ise başkanın yüzme bilmediğini iddia ederek, cankurtaranları bu nedenle başına topladığını ileri sürmüşlerdir.

Adının açıklanmasını istemeyen bir görgü tanığı ise şunları söylemiştir:

"Başkan plaja adını attı, çıplaklara baktı, kentin asayişini yakından bilen bir kişi olarak soyulduğumuzu sandı! Eh, mal korkusuna kapıldı mı insan, nasıl soyunur İsvan?"

Cuma

- ★ Saz eserleri - Musullu âmâ Hafız Neşterî'nin Evliyaceara makamından altı hane pişrevi hünkâriyesi - Arkasından Sultan Palamut'un antika nargilesi.
- ★ Mohikanlar'ın Akıbeti
- ★ Sübyanlara Musiki
- ★ Üstadı Azım (Gayri muntazam) Serbülend Karınca'dan Meddâhı Şedit, Kara-gözü Cedit...
- ★ TV'de Ecnebi Sinematograf Seyri, Oynayan Eşhâsı Artisiye Sami Davis'in Mahdumu, Enver Bronşit, Jülide Adem ve tuzlu badem...

Cumartesi

- ★ Hususî Ramazan tarifi: Kudüm ve neyden "Gel de seyreyle gümbürtüyü"
- ★ Sazendelerle nazendeler
- ★ Lâtif Acuze (Tatlı Cadı)
- ★ Sübyanlara mahsus hat ile mamul temâşa (Çizgi film)
- ★ Vadideki Neşvünümâ (Vadideki Hayat)
- ★ Gramofon (Hafız Kemal ve Hafız Sami'den gazeller)
- ★ TV'de Ecnebi Sinematografı: Mobilyacı Dik... Oynayan Eşhâsı Kırâm: Gregori Peklik, Reşat Besaretti, Osman Velles.

Pazar

- ★ İftariye
- ★ Yine saz eserleri: Astımlı Yusuf Ağa'nın Uşak Gaz Sürahisi, arkadan Anadolu bazlaması...
- ★ Temâşa: Bak sen bendeki kumaşa
- ★ Perdeyi Televizyon'da Ahmet Bezgin: Kiraati meşveret eyleyeceği türküler: Tavada un yok; Aşağıdan gelir domuz; Hurma yeme peklik olursun...

Pazartesi

- ★ Yaykur: Endant ayarla, nişan al, ok meydanında...
- ★ Mehter takımı ve özen-gi bakımı...
- ★ Evlâdı sübyan için hura-feler: Muhayyel canavari şedit (Orucunu yiyen minimini sübyanlara, kâbusu vahşet ile mülehhez zihinleri bulandıran heyelan)
- ★ Ecnebi bir düzüne (Yabancı dizi)
- ★ Bir muhterem hanumefendinin çehreyi aynesi (Bir Leydinin Portresi)
- ★ Eğreti Türk Musikisi (Hafif Türk Müziği)
- ★ Terbiyeyi bedeniyeye mahalli (Spor Stüdyosu): Teması futboliye

Salı

- ★ Gene yaykur: Endant ayarla, arkasından iftar açma ve baklava yeme müsabakası...
- ★ Ecnebi düzüne: Cebeli Ten'i Ahmeri (Kızilderili Dağı)
- ★ Taze hekimler: Bu temâşayı ekranda bir hekimin kocakarı ilaçları ile hayatı bedeniyesini kaybeden bir dertliyi nasıl şifa suyuna götürdüğünü ibretle seyreleyeceksiniz...
- ★ Pilav ve zerde üzerine hasbıhal. Konuşan: Zerdeci Mahmut

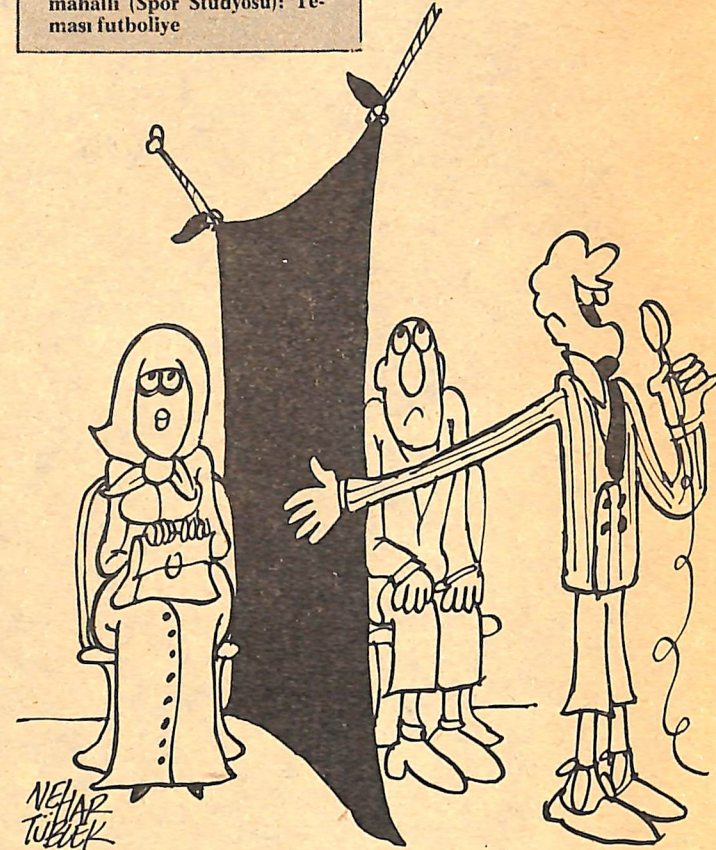
Yazan: Süavi SUALP
Çizen: Nihar TÜBLEK

TV' nin Ramazan programını
inşirah içinde nazarı itibarınıza
ikram eyliyorum...

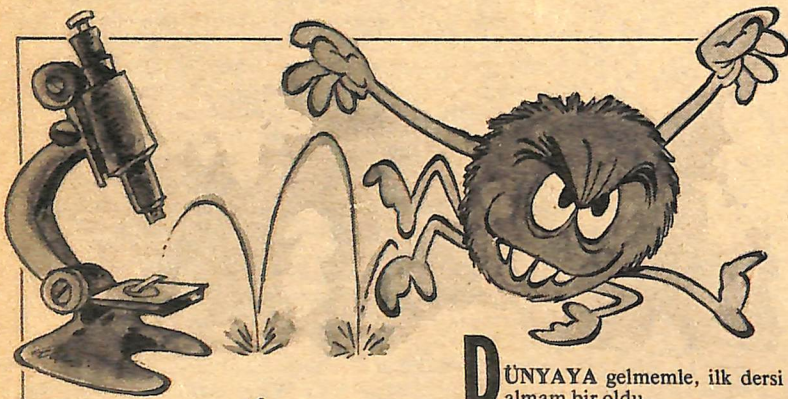
Ramazan geldi, hoş geldi... TV biraz boş geldi...

REKLAMLAR!...

"BİR KADIN, BİR ERKEK" PROGRAMI!

Yazan:
Vedat
SAYGEL

Bir mikrobun anıları

DÜNYAYA gelmemle, ilk dersi almam bir oldu.
"Bak yavrum," dedi annem. "Bu ülkede doğmak kolay, yaşamak zordur! Yaşamla yüz yüze kaldığın şu andan itibaren, aklını kullanmak zorundasın."

Yüzlerce kişinin barındığı bir kahveye girip, yarısı içilmiş bir çay bardağının kenarına ilişiverdim. Köşedeki radyo bar bar bağıyor: "... Erzurum ve yöresindeki kolera salgınına dikkati çeken Dünya Sağlık Örgütü..."

Şu örgütün işgüzarlığına gel de kızma bakalım! Yahu, sizin merkeziniz nerde, Erzurum nerde? Bizim gibi yeni türeme zavallı bir mikrobun başını neden sokarsınız derde?

Allahtan ne Erzurumlular oralı, ne sağlık sorunlarıyla ilgili olanlar... Çayın sahibi radyoda söyleneni duymadı bile. Bardağı tutmasıyla, beni yutması bir oldu!

GAY bardağına konmakla, oradan sığınacağın konutun giriş kapısını bulmakla bitmiyormuş iş. Kaldım mı herifin dişleriyle, derinlere inmek için küçük dile yüklenen binlerce mikrobun arasında!.. "Hah, bir sen eksiktin namussuz!" diyerek onlar beni geri itiyor, tam dudaklarının ucuna geldiğim sırada, adam çayla birlikte beni yeniden yutuyor!

Mikroplardan biri:
"Ulan oğlum!" dedi, "Bu herif yolcu!.. Düşti düşecek, gitti gidecek! Hazır fırsat varken, tüyüp canını kurtarsana..."

"Peki siz niye duruyorsunuz?"
"Durmuyoruz ki... Ön kapı kapalı olduğundan yangın merdivenini bulup, arka kapıdan tüymeye çalışıyoruz!"

O itiş kakış arasında kendimden geçmişim arkadaşlar!

YORGUNLUK ve uykusuzluğa soğuk algınlığı da eklenince, aksıra tıksıra kaldım ortalıkta! Yardımına koşan tanımadığım bir mikrop:

"Sen hastasın birader!" dedi. "Neyse ki tam yerine düşmüşsün." Nerede bulunduğumuzu sordum; Devlet Hastanesi'nin avlusundaymışız. Süriye sürüye hastanenin mutfağına getirdi beni.

İçerisi ana-baba günü! Tüm personel esas duruşta, hastaneyi denetlemeye gelen Sağlık Bakanlığı yetkilisini gölge gibi izliyor!

Yetkili çıktı, ben kaldım sonunda. Kapı ağzında basın mensuplarına verdiği demeç,

"Ülkemizde kolera bulunduğu kim söylemişse halt etmiştir!"

Benim de, kendisinin de, basın mensuplarının da anlamadığı bir ad verip, çıktı işin içinden.

ORTALIK durulunca, tüm gayretimi toplayarak hastane aşısının o sıcak burnuna konuverdim.

Adam bir süre başını, çenesini kaşdı. Sonra aklına ne geldiyse, iki parmağı ile burnunu tutup, başladı hıçkırmaya! Kaldım mı burnu ile parmaklarının arasında? Soluğum kesildi! Tam nalları dikmek üzereyken, burnundan çıkanla birlikte, beni de silkip attı da, canımı kurtardım! Baktım, benimle birlikte yamayıssı olmuş yedi mikrop daha vardı yerde. Biri grip mikrobuymuş,

Aşçı için, "Çok temiz bir herif!" diyordu grip mikrobu.

"Yeniden deneyelim" dedi tifo. Grip mikrobu karşı koydu:

"Neden?"

"Herif gırtlığa kadar mikrop dolu da, ondan!"

Onlar girecek yer ararken, ben bir köşe aramaya başladım.

Çarşamba

★ Enebi düzüne: Kelâm Müdafaa'nın (Söz Savunma'nın) Dava Vekili Muhterem Ahmet Çiftetelli'nin haram yi-yen bir zındıkla ve iki okka fındıkla mücadele hukuku. Mübaşir Osman Efendinin ifadeyi meramı, arkasından herkesi selâmı...

★ Bahsi müşterek (Beygir tahminleri)

★ Yufka nasıl açılır. Ka-rın gurultusuna karbonat...

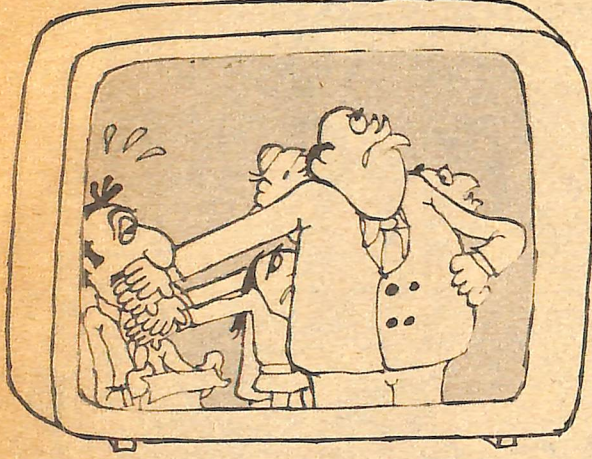
Perşembe

★ Haftanın teması (Hasan Mellah Hüseyin Fellah) Temsili heyetiye: Amâ Şevket Efendi, Zenne Ziya, İspemeçet Teyfik, Pürheycan Arif Efendi, Musul Kadısı rolünde medarı iftiharımız Mayasıl Fazıl Efendi, ve Tuluatçı Komiki Şehir Necmettin Terbasan... (Mevzunun çok heyecanlı iktiza etmesi dolayısıyla, temsil beş saat elli dakika süreceğinden, bütün televizyon müptedilerinin bilhassa sahura kadar bu temsili ibretle seyrelemeleri ve sahurdan sonra istirahat çekilmeleri rica olunur, lebbeyk...)

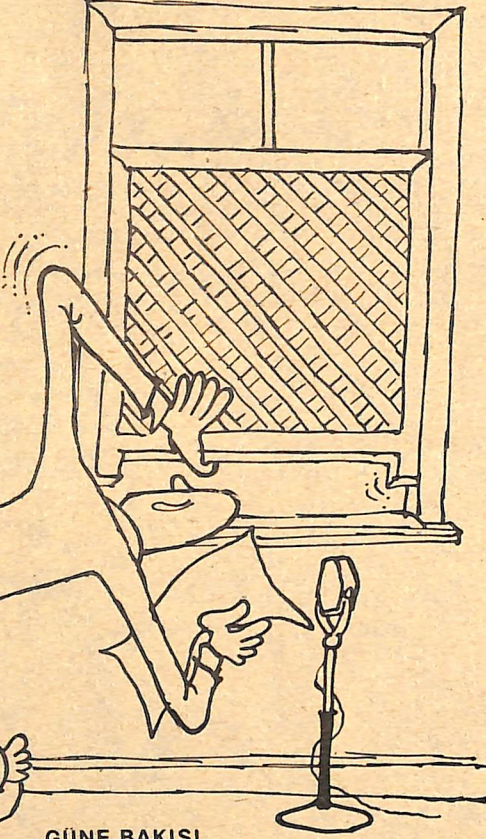
Bundan sonraki televizyon, mün-derecatını bilahere ikrâm eyliyeceğimizi ve Ramazan'ın sonuna kadar hep nefreti ve bayatiden çalıp söyleyeceğimizi iftihar, inşirâh ve inzivâl içinde ilân eyleriz.

İLAVE:

Tekmil programlarımızdaki bütün sanatkar makûlesi er kişi olup, katıyen hatun kişi yoktur. Bu sebeple seyir halinde güverteden sarmak, baş açıp cihaza bakmak ve oruçsuz televizyonu açmak katıyen caiz değildir..

SÖZ SAVUNMANIN!

GÜNE BAKIŞ!

DELİKSİZ bir uykudan sonra gözlerimi, sağlık yetkilisinin yakasında açtım.

"Giremez efendim!" diyordu yetkili. "Kolera bizim ülkemize kesinlikle giremez!"

Gazetecilerden biri sordu: "Bakanlık olarak gereken tedbirleri aldınız mı?"

"Aldık ve almaya devam edeceğiz. İlk iş olarak Dünya Sağlık Örgütü'ne bir yalanlama gönderdik. Sonra burada görülen hastalığa kolera teşhisi koyan görevlilerin işine son verdik. Herkesin bildiği gibi millî politikamız -Yurtta sulh, cihanda sulh- esasına dayanmaktadır. Kore meselesinde de bunu gösterdik. Kıbrıs meselesinde de bunu gösterdik. Kolera mesele-

sinde de böyle olacaktır. Her hangi bir kolera tecavüzüne karşı hazırlıklarımız tamamlanmış olup..."

Basın toplantısının biteceği yoktu. Yetkilinin yakasında pineklemeden, inip karnımı doyururdum. Önündeki pastaya pike yapıp bir diş alayım dedim, ısırma yerimden fırlamam bir oldu! Tanımadığım biri:

"Ne ısıyorsun ulan!" diye bağırdı. "Beni dişleyip duracağına pastayı yesene!"

Uçup, az öteye kondum, altımdan bir ses:

"İn ulan sırtımdan!" diye bağırdı.

Koca pastada konacak mikropsuz bir yer yok! Yetkilinin limonatasından bir yudum aldım, yuttuğum mikropolar yüzünden şifayı kaptım!

SAĞLIK Kurulu odası... Orta-da büyük bir masa... Üstünde umut kesilmiş bir hasta... Doktorlar koltuklarına kurulmuş, hastanın derdine teşhis koymaya çalışıyor. Biri, "Fazla beslenme!" diyor; bir başkası itiraz ediyor: "Fazla değil, düzensiz beslenme..."

Oysa adameğazın midesi bomboş! Öylesine boş ki, tüm kolera sülâlesi doluştuğu gibi, kalan boş yerleri de tanıdık mikroplara kiralamışlar. Kapıda büyük bir yazı: "Bakanlığın emriyle buraya kolera giremez!"

Girer... Hem kolay girer. Ama bunca mikrobun arasında sanırım eceli gelmeden gider!

Ve sanırım bir yudum limonata uğruna, ben de gidiyorum işte!

KARAVANA

Rüşveti kim alır ki?

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

KAMUOYU Türkiye'de kimlerin rüşvet aldığını bir türlü bilememektedir. Duvarlarla asfaltlara yazılmış yazıları, temizlik işçileri kolay kolay silememektedir.

Rüşveti kim alır? Örneğin polis rüşvet alır mı? Bittabi ve pek tabii, kesinkes ve haşa katıyen almaz.

Yargıç rüşvet alır mı? Tövbe, tövbe! Asla... Türkiye'de rüşvet almış, rüşvet alan ve rüşvet alacak bir tek yargıç bile yoktur. Böyle bir kuşunun gölgesinin milyonda bir bölümünün bile insanın aklına düşmesi, çok büyük insafsızlık olur.

Müştaş rüşvet alır mı? İmkânsız, vaki değil, hafsala kabul etmez.

Genel müdür rüşvet alır mı? Mümkünatı yok. Bütün genel müdürler namuslu olur. Genel müdür demek, namusun simgesi demektir.

Bakan rüşvet alır mı? Niçin alsın? Neden alsın? Niye alsın? Bakan sadece maaşını alır, seçmenlerinden mektup alır, il başkanlarından kartvizit, arkadaşlarından telefon alır. Verirseniz, biraz da selâm alır. Ama hiçbir zaman rüşvet almaz.

Emekli general rüşvet alır mı? Almaz. Hayatını vatana adanmış adam, rüşveti ne yapacak? Onun vicdanı da, ruhu da, alını da, kalbi de, kesesi de, şerefi de, geçmişi de, hali de, geleceği de temiz, tertemizdir.

Gümrükçü rüşvet alır mı? Hiçbir zaman.. Gelip -giden turist otobüslerinden, gösterdiği yüksek anlayış ve nezakete karşılık sadece teşekkür alır.

Vali rüşvet alır mı? Almaz.

Kaymakam rüşvet alır mı? Almaz.

Şube müdürü rüşvet alır mı? Almaz.

Bölge amiri rüşvet alır mı? Almaz.

Kısım şefi rüşvet alır mı? Almaz.

Kâtip rüşvet alır mı? Almaz.

Tapucu rüşvet alır mı? Almaz.

Nüfusçu rüşvet alır mı? Almaz..

BU duruma göre Türkiye'de rüşvet alan kimse yoktur. Zaten kamuoyu da bu yüzden kimlerin rüşvet aldığını bir türlü bilememektedir. Olmayan şey bilinemez. Binilmeyen dolmuştan inilemez.

Türk bürokratları ve politikacıları rüşvet almadıkları için, ortaya hiçbir rüşvet olayı da çıkmamaktadır. Ört-bas edildikleri için değil, böyle bir sorun olmadığı için çıkmamaktadır. Bürokratlar, rüşvetle halkı soyan bir Mafia çetesinin kat üstüne kat alan, vur patlasın çal oynasın yaşayan maskeli gangsterleri değildir. Hepsî dürüst, erdemli, kıt kanaat geçinen, haysiyetli, ferasetli, halden anlayan, arı gibi çalışkan, hiçbir işi ertesi güne bırakmayan, kimseyi yokuşa sürmeyen, tatlı dilli, güler yüzlü, fedakâr, namuskâr, faziletkâr, sebatkâr, itaatkâr, kanaatkâr, bilgili, yürekli, kişilik sahibi ve de üstün yetenekli tarihte az rastlanmış kişilerdir. Aferin onlara...

TÜRKİYE'de hiçbir vatandaş hayatında bir kez olsun rüşvet vermemiştir.

Türkiye'de rüşvet çalışmaz. Neden? Çünkü bu asil milletin hiçbir ferdi harama tenezzül etmez. Babası da etmezdi, dedesi de etmemiştir.

Lockheed uçaklarının alımında rüşvet yiyenlerin listeleri başka ülkelerde açıklandı. Türkiye'de açıklanamadı. Sebebi de ortada. Kimse rüşvet almamıştır ki, açıklansın..

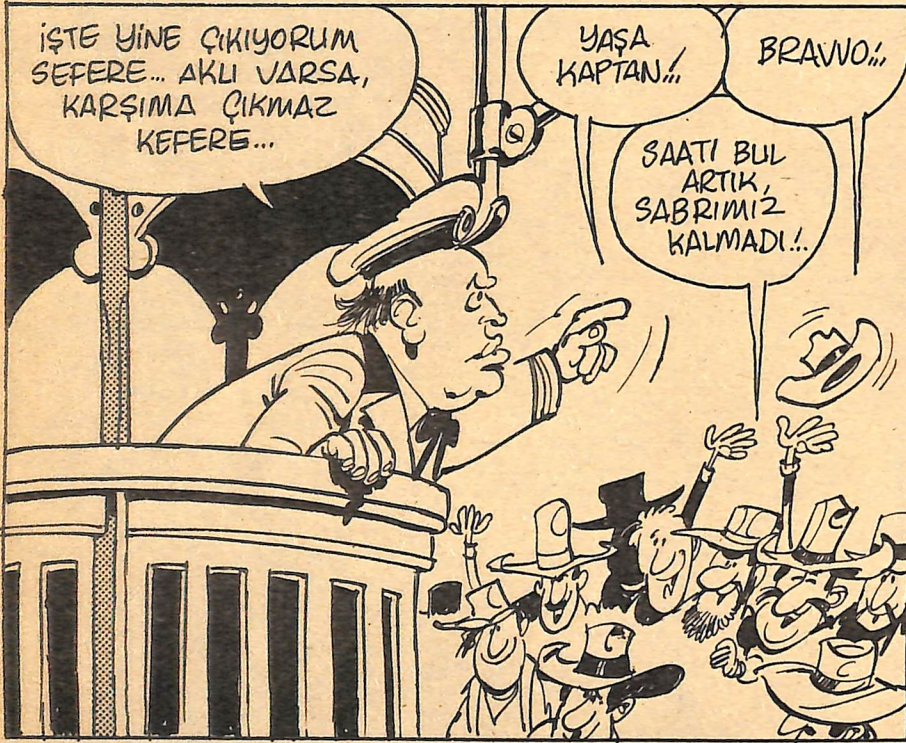
Böyle bir ülkede yaşadığınızdan ötürü mutlu değil misiniz? Mutlu olun, mutlu! Çınarcık, Bozburun, Armutlu...

Yerden göğe mutlularınız sizleri, gökten yere kutlularınız sizleri...

RET VİT ve Kaptan GÖBEKSON

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

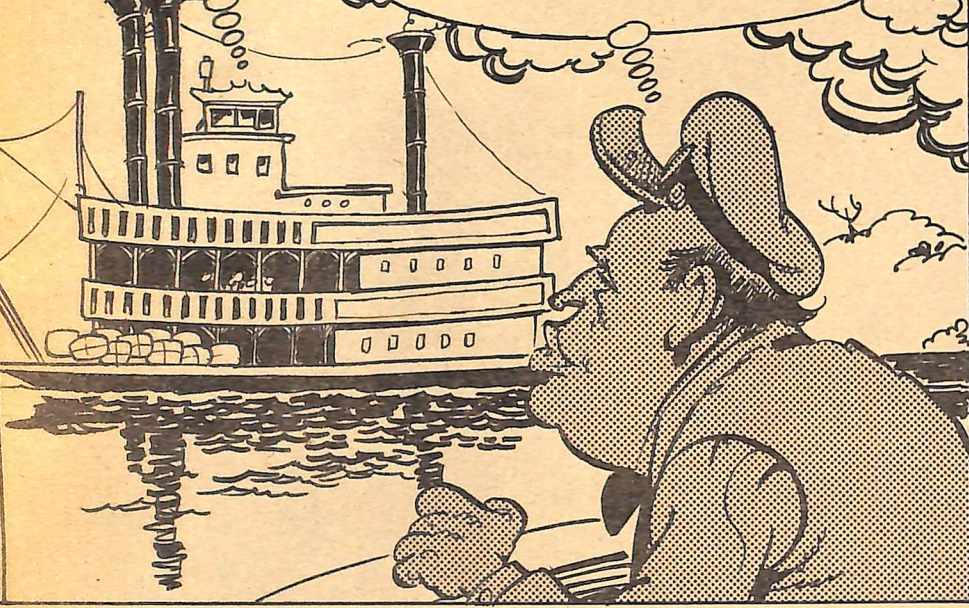

O sırada, nehrin öte yakasında...

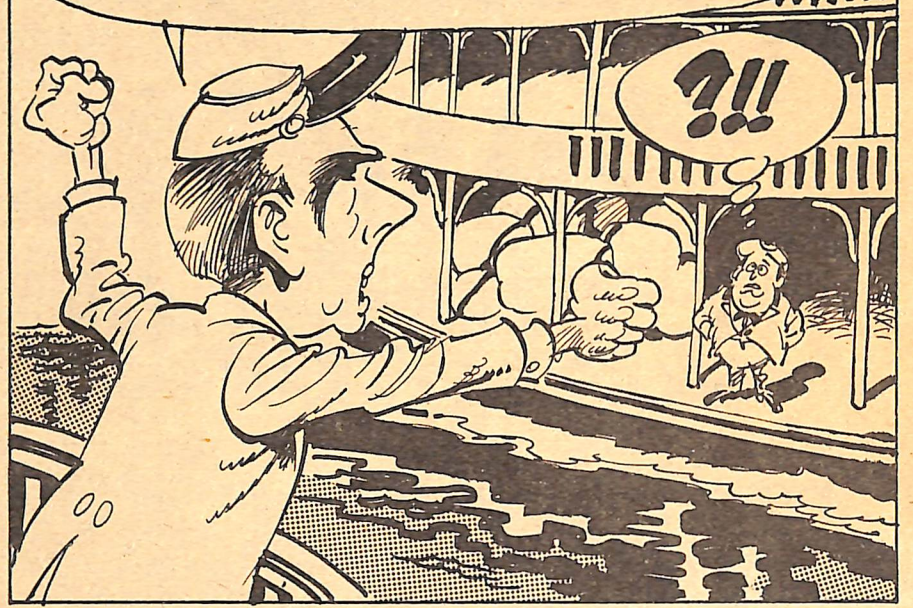

AZABA
BULAZAK MI ?

ACABA MANUAK MI ?
AĞZINI AÇMIŞ, BAKIP DURUYOR...
BAŞKA TARAF GİDEYİM BARI...

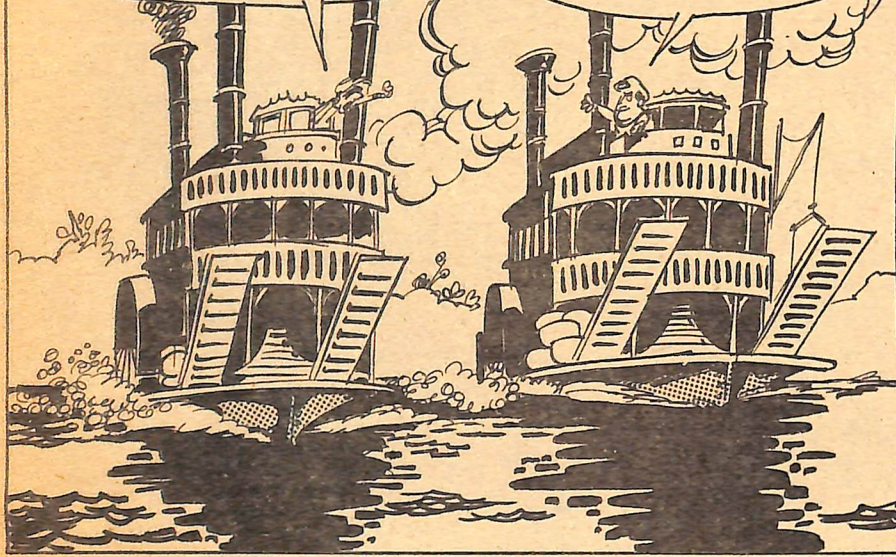

HEEEY... BENİM KASABAMIN SULARINDAN SEKİL !..
TAM 5 SANTİM SINIRIMDAN YİRDİN !.. BURASI
BENİM SULUM... KAŞINMAK ESKİ HUYUM !..

O YANA YITME VRE,
12 KAYALAR BENİM KASA-
BANIN !.. BU YANA YITME
VRE, BENİM SAHANLIĞIM..

SAHANINDAN, TENCEREN-
DEN BAŞLATMA ŞİMDİ...
DELI MİSİN, NESİN ?
MİSİSİPİ HERKESİN !..

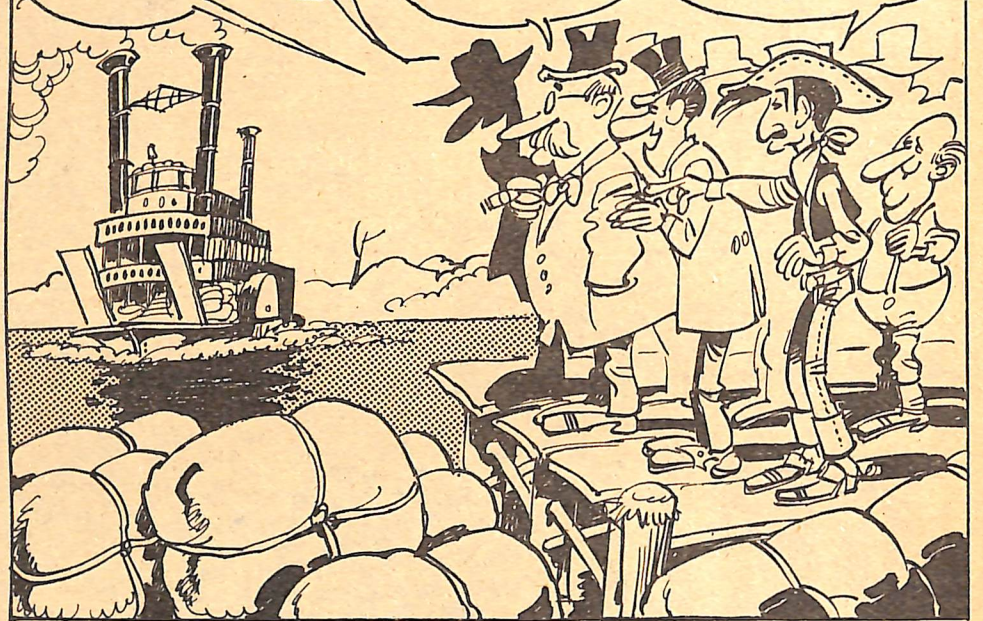

KAPTAN
GÖBEKSON
GELİYÖR...

HELÂL
OLSUN...

İNSALLAH
DİPTEKİ SAATİ
BULMUŞTUR !..

BRAVVO GÖBEKSON'A !..
KASABASI İÇİN İYİ
ÇALIŞIYOR !..

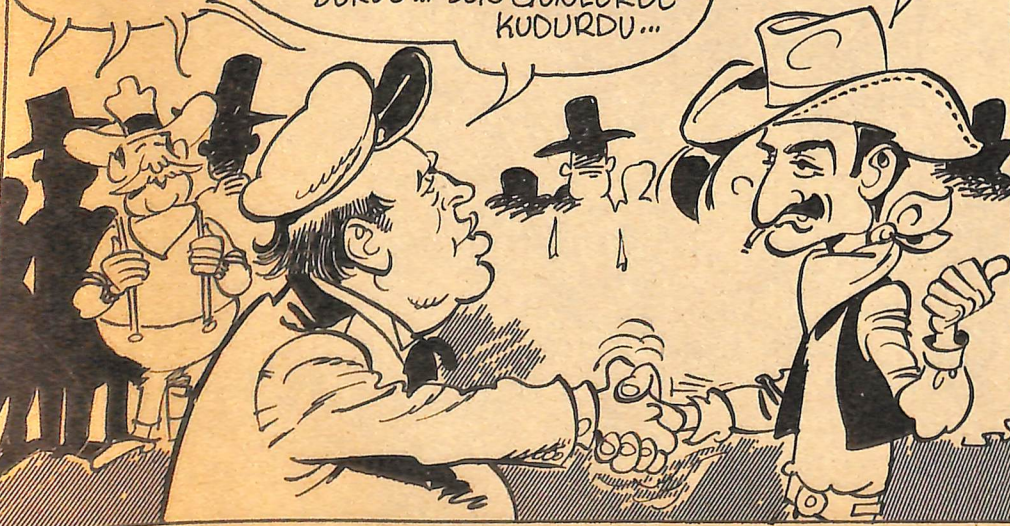

HOŞ GELDİN
KAPTAN...

HOŞ GELDİN
KAPTAN...

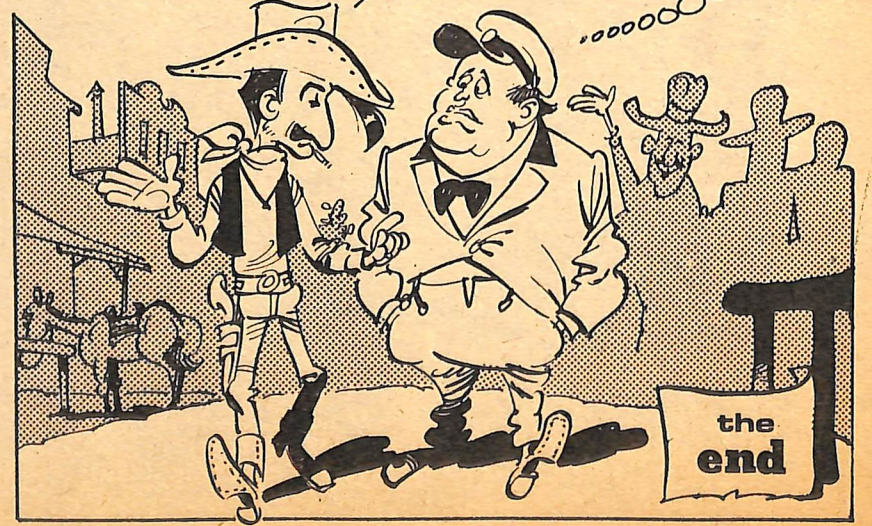
HOŞ BULDUK... HOŞ BULDUK...
DİPTEKİ KOL SAATİNİ YİNE
BULAMADIK AMA, AZ KALDI
KEFERESON'LA KAPIŞIYORDUK !..
HER GÜN GEMİMİ İZLEDİ
DURDU... SON GÜNLERDE
KUDURDU...

ANLAŞILAN, BENİM
KAPTANLIK YAPTIĞIM
GÜNLERİ
UNUTTU...

GERÇEKTEN ÇOK UĞRAŞTIN... AMA,
ÜZÜLME... NASIL OLSA BEN KAPTAN
OLUCAM 1977'NİN EKİMİNDE !..
O ZAMAN BU İŞİ HALLEDİCEM...

?!?!?
OOOO

Kuş sütünden koç yumurtasına
kadar, sofrada her şey tamamdı.
Fakat teşrifatçı biraderlerin
bir türlü gözü doymadı

AMAN Allahım, sofraya bakınız, sofraya...
Necmettin Hoca'nın iftar sofrasına...
İran Şahı mı davetli?... Yoksa Kuveyt Şeyhi mi?...
Bilmiyoruz ki...
Arabistan hurmasından, İran havyarına, kuş sü-
tünden, koç yumurtasına kadar her şey tamam. Başta
"Reçel-i Hünnab" olmak üzere renk renk tam 7 çeşit
reçel... 7 ayrı çeşit zeytin... İçlerinde irâî denilen ve
oruç bozmaya mahsus küçük kara zeytinler... Sıcacık
pidellerin üzerlerinde tahta çorba kaşıkları... Ve işte
"Gümbüüüüüüürl..." Top patladı.

Top sesiyle birlikte Necmettin Bey'in sesi de gümbürdedi:

“İnşallah,yarın iki top fabrikasının temellerini atacağım. Bütün İslâm dünyasının Ramazan toplarının ihtiyacını biz karşılayacağız.Memlekette attığımız topları kâfi bulmuyoruz.”

Yazan:
Hikmet FERİDUN ES
Çizen:
Vâlâ SOMALI

ac
kaldı...

Ve sofraya hamle ettik. Arkamızda MSP'li bira-
derlerimizden kurulu, bir teşrifatçı kalabalığı bek-
liyordu...

Ağzımıza birer zeytin atmıştık ki, bir mucize zuhur eyledi.

Sofranın üzerine baktık... Bir saniyede ne 7 türlü reçelden, ne 7 türlü zeytinden, ne 7 türlü pastırmadan, ne 7 türlü sucuktan eser kalıştı! Sıcak pideler, susamlı kandil simitleri havalanıp uçmuştu.

Oruç bozmak için ağzıma attığımı sandığım, kara irâî zeytin bile dudaklarımın arasından kaybolmuştu.

Sofranın arka tarafında mevzi almış olan teşrifatçı biraderlerimizin, yanakları şiş şişti.

İslâm Konferansı ziyafetlerinde de aynı mucize zühur etmemiş mi idi sanki?.

İftariye yemekten vazgeçtik. Çorba gelirken sofradan bir ses yükseldi:

Sofraya 25 kaşık daha.
Necmettin Bey hemen ilâva etti:
"Yemilisin 25 kaşık daha."

“Yarın ilk işim 25 adet kaşık fabrikasının temelle-
rini atmak olacak!”

Üstadi can kulağı ile dinlerken, meğer çorba gelişmiş... Biz uzaktan şöyle bir fark eder gibi olduk. Fakat arkamızdan, sağımızdan, sol omuzumuz üzerinden uzanan sayısız kaşıkların arasında kalmıştık. Ve ne gözelim?.. Tüm çorba tasları bomboş!... Bizim kaşık elde... Kullanılmadan.

Çorbayı takip eyleyen diğer yemeklerde de öyle oldu. Yalnız kaşığı değil, çatalı da kullanamadık. Zaten davetliler, parmakların çatallardan önce yaratılmış olduklarını söylüyor ve ona göre amel ediyorlardı.

Bir ara sönüraya, Hürriyet meydanı büyüklüğünde, koca bir sinî içinde, kuzu dolması geldi. Fıstık üzüm-
lük iç pilavın üzerine, boylu boyunca yatırılmış nar
gibi bir kuzu... Ve etrafında da gene narlar gibi kı-
zartılmış muhtelif piliciler... Aman elimizi çabuk
tutup ondan bir çimdik koparalım dedik.

Elimi uzatmaya kalmadı. Kuzu bir saniyede hayal oldu. Serap!...

Tavuklar sanki canlanıp uçu... Sinide pilavın tek pirinci kalmamıştı. Bütün bunlar bir saniyede olmuştu... Maşallah...

Yalnız bir aralık kuzu butlarının, tavuk butları-
nın, kuzu et parçalarının,tavuk göğüs etlerinin sağ
omzuman, sol omzumun hizasından geriye doğru
uçtuklarını **görü** gibi oldum. İşte o kadar.

Yemeğin en sonunda artık her şeyi göze alarak, tepsideki bir baklava da ben kapayım dedim. “Allah! Allah!” deyip atıldım. Ve kaptım da. Elimde. Ama bir anda parmaklarımın ucundan kayıp gitti baklava. Beyaz renkli ırice bir dilimdi. Gören oldu mu acaba?

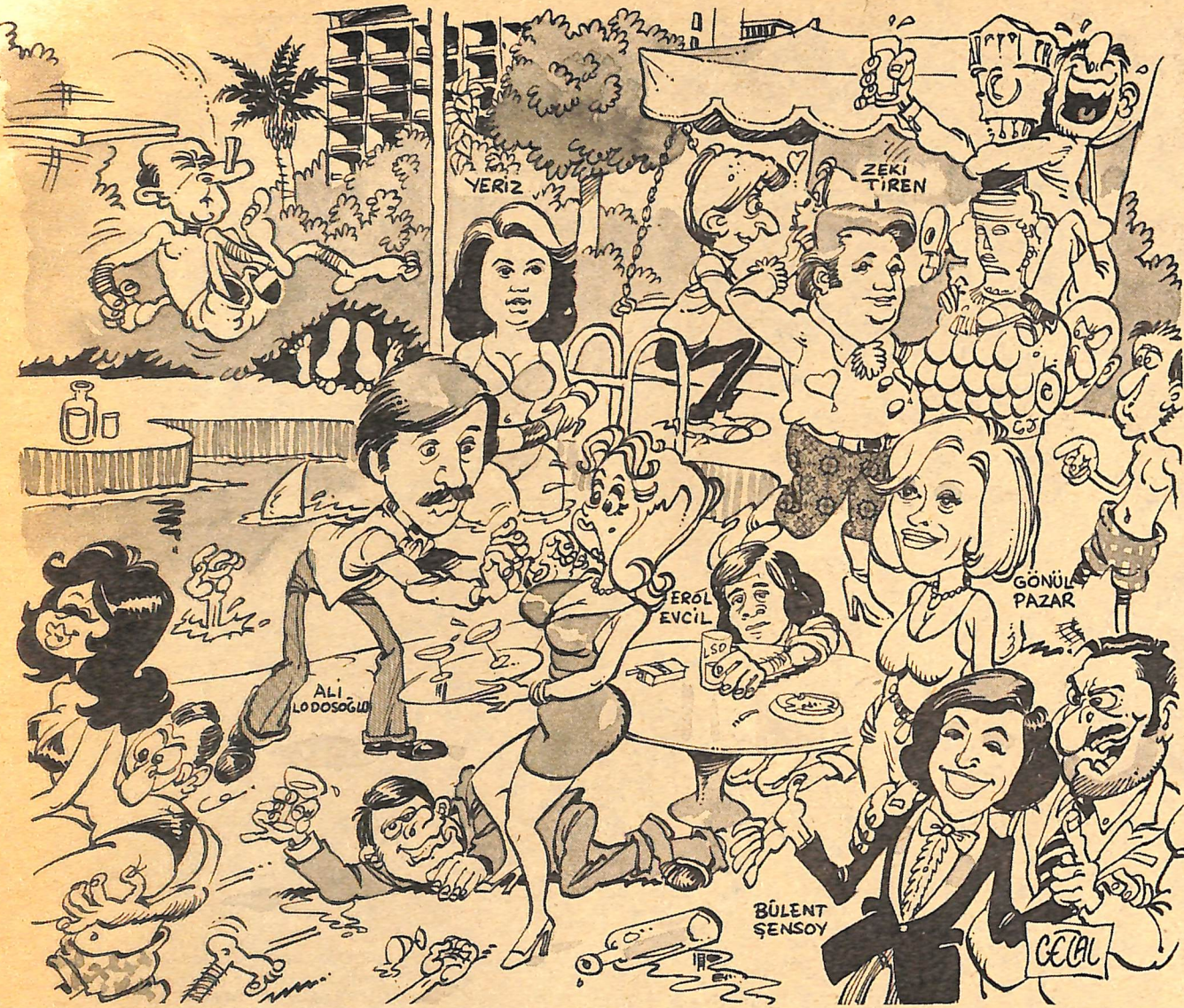
Ve nihayet sofradan kalktık. Bir yandan dış kiralara dağıtılırken, bir yandan da oruçlarını satan miniminiler ortaya çıktı. Davetlilerin beraberlerinde getirdikleri mahdum ve kerimeler... Biz de küçükken iftardansonra büyüklere oruçlarımızı satmaz mıydık? Maşallah akıllı yavrular. Biri bana "Kelepür" diye 25 liraya bir oruç sattı. Ama yanımdaki zat pek kızdı yavruya:

- Ülen sen o orucu daha şimdi bana satmadın mı?
dedi.

Çocu.. toz oldu.
Uzaktan Hoca'nın sesi iştiliyordu:
– Oruç taban fiyatlarını ayarladıktan sonra bütün
İslâm memleketlerine oruç satacağıız. Türk orucu!
Haydi hayırlısı...

**Yağmur
yağdı
böyle
oldu...**

Efes'te nefes alınamıyor!

(İzmir muhabirimiz
Fahri YORGANYÜZÜ bildiriyor)

ALO!... Alo!...
Tekrar alo! Neşe, aradan çekil yavrum! Mersi... Büyük Efes Otel'i-deyim... İzmir'de ne kadar yolunu bulmaya gelen ve halkı gıdıklayan meşhur artist varsa bu otelde neşesini buluyor... İşte Bülent Şensoy... Yanında kalın bir sanayicimiz Ahmet Şentikar.. Hep birlikteler... Ahmet, Bülent'in nefis sesini özel odasında 50.000 bastırıp dinliyor... Bülent de, "Şaşırt beni

Ahmet!" diye inliyor... Biraz sağ yapıp dönüyorum: Arkamdaki masada kimler yok? Emin İmradışihhiye, yanında İzmir'in milyonluktan Ziya Kordonboyu ve iki meşhur sarışın. Viskiler ve hoşafımlar... Başka bir grup arasında Gönül Pazar ve boyacı Vasfi Durmadanyaşar... Karşıyaka'da ikidai-re üzerine pergel hesabındalar... Çok spesial tipler... Ali Bulanık namıyla maruf Ali Lodosoğlu kendini havuzun kenarına atmış, kocaman bir bardağı götürmeye çalışıyor... Herkes mest...

Bütün odalardan "Aaaah!... Yapma... Geber e mi?... İki self-servis daha!" gibi lüzumsuz iniltiler ve mırıltılar. Gece herkes çılgınlaşıyor. Efes'in içinde nefes almak için kapakları açıyorlar... Sanat atmosferi çok gergin... Her gün birkaç kalın kadın sanatçıları çok yakından tanımak için düşüyor... Efes, Efes olalı bu kadar vahşi ve gaddar olmamıştı. İzmir kaynıyor, ama Efes'te sabaha kadar herkes oynuyor... Ayıklayan ayıklayana, bilmem annatabildim mi?...

Resmî karaborsa listesi

KARABORSANIN resmî durum almasından sonra ilgili arkadaş Cevat Numaralı, isteyenlere resmî karaborsa listesini verecektir. Bu listeye göre, karaborsadan alacağınız malları bilecek ve boşuna aramayı aklınızdan silceksiniz. İşte tam liste:

Sinema, tiyatro, maç, konser biletleri; her türlü gıda maddesi; Oya'nın ciciannesi; silindir şapka, jaketataş, simokin, ipek don; Okmeydanı-Eminönü otobüsü, yolda bozulmayan belediye trolleybüsü; hiç kullanılmamış parti rozeti, Avrupa malı helâ klozeti, Osmanlıca bilen muhterem zevat, turfanda zerzevat, sucuk olmayacak kadar canlı kırıat, hiç bozulmayan surat; Amerikan malı köpek maması, Hüsamettin beyin kaynanası, mide kaynatmayan Antep baklavası; az kullanılmış ev kadını, namus, ahlak, sadakat, ifakat, refakat, sakatat; araç ve gereç, kum, tuğla, kireç, asfalt, mozaik-parke, öksürük, bronşit, astım... Diyerek ben bu listeyi bastım!

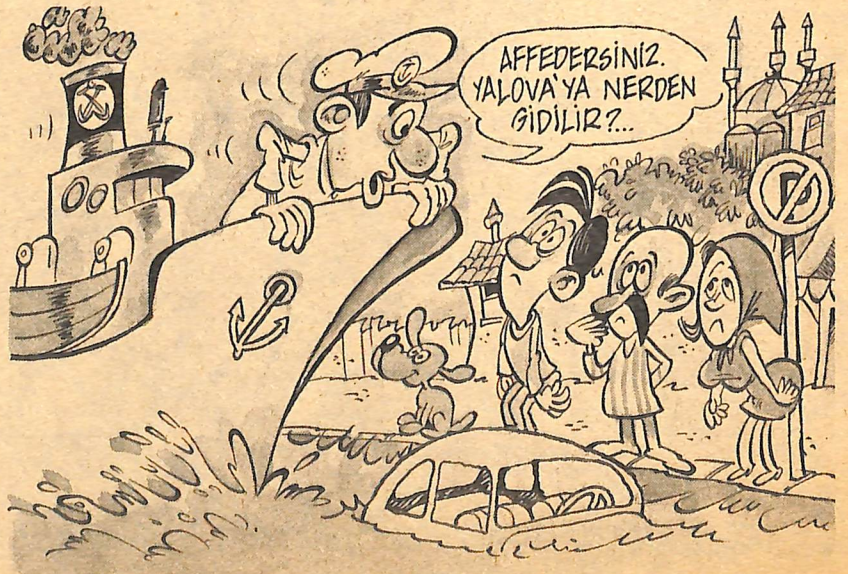
DİKKAT - Liste her an değişebilir ve olaylar o biçim gelişebilir, listedekilerin hepsini yüzde yüz seksen fazlasına almanız için bürolarımıza uğrayınız.
-KARABORSA TANZİM SATIŞLARI-

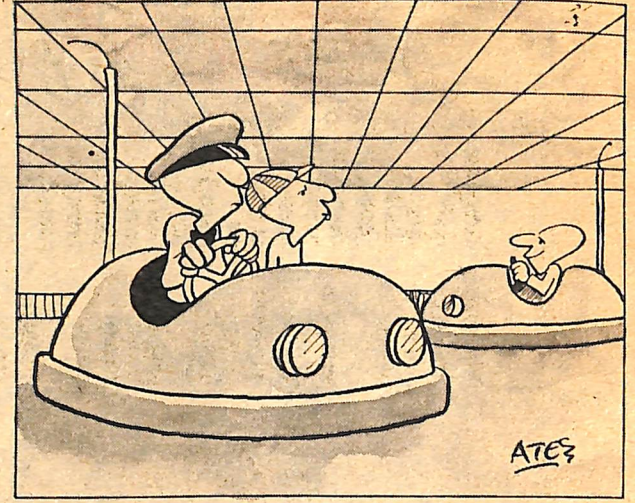
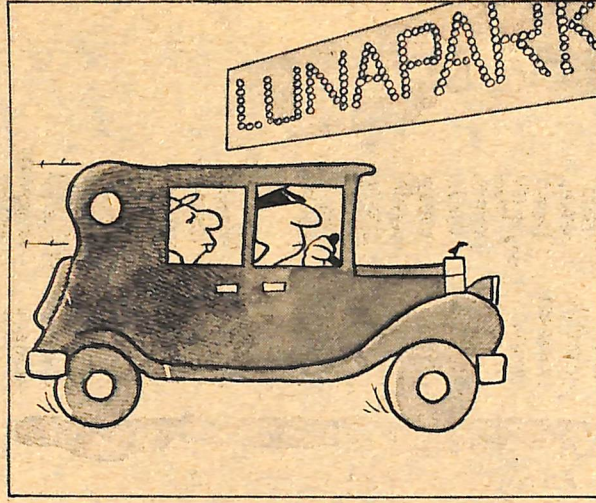
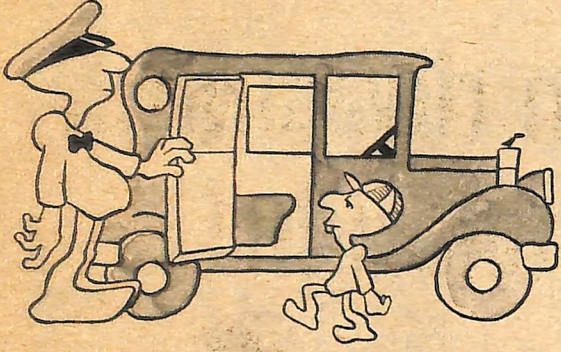

HER zaman benzinin bitmesinden, rüzgârın esmesinden hayat felce uğrayacak değil ya... Bu sefer de yağmur yağdı, hayat durdu! Küfecilerin küfeleri erzakla değil, insanla doldu. Kuvvetiyle övünen, işsizlikten dövünen sırtı kavi yurtseverler, vatan millet aşkıyla dolmuşların yerini aldı, seferi 2.5 liraya bir kaldırımdan diğerine adam taşıdı. Fabrikalar durdu, motorlar sustu, elektrikler söndü. Caddeler sokaklar Niagara şelâlesine döndü!

Sellere kapılan bazı kara taşıt araçları sığınacak körfez ararken, rotasını şaşırarak tekneler karaya çıktılar, olta ve ağ atarak balık bulma umuduyula dip taraması yaptılar.

Meteorolojinin, havaların bir süre daha yağışlı geçeceğini bildirmesi üzerine gereken tedbir alınmış, her eve bir cankurtaran yeleği dağıtılması için deniz yollarıyla anlaşılmaya varılmıştır.

tipler

CETİN ALTAN

Yalnızlık

SON kez onu sabahın erken saatlerinde, yürüyüşe çıkarken görmüştüm. Can yoldaşı olarak birlikte yaşadığı insanın omzunda, heybe gibi ikiye bükülmüş, üç gün daha sürecek olan yaşamının son hastanesine doğru yola çıkıyordu. Sarı saçları dağınık, kolları sarkıktı. Mavi gözleri her türlü ışığını yitirmiş, görmediği bir boşluğa bakıyordu. Kıpırtısız, donuk, düğmeleşmiş iki mavi göz... Evlerin, yolların, ağaçların, insanların ve göğün artık çok dışındaydı o gözler.

Yürürken o dağınık saçlarla sarkık kolların ve düğmeleşmiş gözlerin geriye dönük filmi oynuyordu karşımda.

Daha önce bir hastane koridorunda tekerlekli bir sandalyeyle odasına götürülürken karşılaşmıştım onunla. Felçliydi, konuşamıyordu. Ama beni tanıdı. Mavi gözleri heyecanlanmış, yaşarmış, yüzünde özünü çizgiler belirmişti.

Elini tutmuştum. Hiç merak etme iyileşecek sin, demiştim.

Hiçkırığa benzer ince bir iki garip ses çıkarmıştı.

Bakışlarında bir dostla karşılaşmanın sıcaklığıyla, "Bak ne hallere düştüm!" diyen acılı bulutlar vardı.

İki buçuk yıl önce evde oturduğum koltuğun yanına gelmiş, dizlerimin üstüne bir havlu bırakarak, titrek bir sesle:

"Ben oralara kadar gele-mem, sana bunu getirdim, de-mişti.

Ağladığını göstermemek için de, hızla geri dönmüş ve çıkıp gitmişti.

Ertesi gün cezaevine gire-cek-tim. Getirdiği havlu cezaevi içind.

İçerdayken hastalandığını, hastaneye kaldırıldığını, du-ru-munun iyi olmadığını öğren-

miştim.

Yıllar yılları izledi. Cezaevinden çıkıp tekrar eve döndüğüm zaman, o artık mahallede yoktu. Aylardır hastanelerde yatıyordu.

Ne kadar da iyi dosttık. Sabahları işine gitmeden önce baze bize uğradı. Ya bir akşam önce hangi davette oldu-ğunu anlatırdı, ya yaptığı çeviri-lerde nereye geldiğini, ya da eski yaşamından birkaç kısa öykü...

İki buçuk yaşındayken aile-si-yle birlikte Rusya'dan Türki-ye'ye kaçmıştı. Çocukluğu çe-şitli acılar içinde geçmişti. Ba-bası iyice içkiye vurmuştu kendisini. Annesi, babasından ayrılmış ve başka bir Beyaz Rusla evlenmişti. Bu ikinci ba-ba büyümüşü onu. Büyük lo-kantalarda, büyük otellerde aşçıbaşılık ederek...

Sovyet devriminde Türkiye'ye kaçmış olan Rusların serü-venlerini dinlerdim ondan... Gelenlerin çoğu Çar ordusu-nun yüksek rütbeli subaylarıydı. Askerlik dışında hiç bir hü-nerleri yoktu. Açlık ve çaresiz-lik karşısında, keman yahut pi-yaço çalmasını bilenler müzi-yenliğe, hiç bir şey bilmeyenler de, lokantalarda bulaşıkçılığa başlamışlardı. Bazıları kaybol-muş, bazıları ölmüş, bazıları başka akrabaların yanına git-miş, bazıları da bulaşıkçılık-tan, yavaş yavaş aşçılığa yük-selmışti.

Ama zaman zaman topla-nıp, sabahlara kadar içerek, memleket havaları söylemek-ten, kazaska oynamaktan vaz-geçmemişlerdi...

Asıl babasıyla annesi çok-tan ölmüştü. Üvey babası ise sağdı ve ünlü bir ofelde, en yetkili şef olarak çalışıyordu. Yaşının ilerlemesine rağmen hâlâ her akşam kafayı güzelce çekiyor ve ava gidiyordu. Gözü gibi baktığı iki köpeği vardı. Bütün bunları şehre inmek

için otobüs saatini beklerken bize uğradığı sırada ayak üstü anlatırdı.

"Babam köpeklerini alıp ge-çen hafta yine ava gitti..."

"Babam azıcık hastaymış, beni çağırmış..."

"Babam enfes bir kievski yaptı bana, birlikte votka içtik."

YAŞININ elliye geçmesine rağmen gençlikten bir türlü kopmak istemeyen canlı bir kadındı. Bildiği diller saye-sinde çevirmenliğe, oradan da gazeteciliğe yönelmişti.

Uzun boyu, sarı saçları, mavi gözleriyle hayata doyma-mış bir hali vardı. Ve en büyük korkusu, yalnızlıktı. İki kez ev-lenip boşanmıştı. Son bir can yoldaşıyla birlikte yaşıyordu. Ama onunla da pek geçinemi-yordu. Bazen ayrılıyorlar, son-ra barışıyorlar, sonra yine bo-zuşuyorlardı.

Sıtmahların ateş grafiğine benzeyen bu ilişkiyi uzaktan izlerdik. Bazen öfkeli öfkeli gelir:

"Yok artık, her şey bittii! derdi. Kesin olarak ayrıldım... Aradan bir ay ya geçer, ya geçmez, yine gelir."

"Barıştık, derdi. Ama artık yalnız benim dediğim olacak, kararım kesin..."

Tek başına oturduğu gün-lerde, geceleri yanında yata-cak bir kadın arkadaş, yahut bir arkadaş kızı arardı.

Sesinde, ökerisinin redde-dilmesinden korkan bir titrek-likle:

"Bu gece bende kalır mısın? Çok yalnızım da... derdi.

En büyük korkusuydu yal-nızlık.

BİR gün Madam Ket'i diye bir portre yazmıştım. Madam Ket'i Türkiye'ye yerleş-miş, ihtiyar, şişmanca bir İtal-yan kadınıydı. Beyoğlu'nun ar-ka sokaklarındaki bir çatı ka-tında, tek başına oturuyor, pi-yano dersleri vererek geçini-yordu. Bir özelliği de hem kah-ve, hem iskambil falına bak-masıydı. Fallarına baktığı tanı-dıkları kendisini yemeğe davet ettikleri zaman, pek hoşnut olur ve bol bol şarap içerdi.

Severdim Madam Ket'i'yi. Yalnızlığı, kimseye göstermek istemediği fakirliğiyle, şarap-tan kızarmış yüzü, kısa ve şiş-man vücudu, bana dokunurdu nedense... Çoştan unuttuğu Avrupalı havasını hatırlamaya çalışan küçük gölçüklerle ko-nuşur, kendisini sevenlere, uy-sal ve nazik olmaya uğraşırdı.

Derken Madam Ket'i görü-nmez oldu. Sonradan öğrendik ki, çatı katındaki odasında ölü bulunmuş.

Politika yazılarından sıkıl-dığım bir gün, Madam Ket'i'yi yazmıştım.

Ve o sabah sarışın komşu-muz hisimla gelmişti bize:

"Ne biçim yazıydı o? demiş-ti. Niye yazdın o yazıyı? Hiç ama hiç beğenmedim!"

İstanbul'da kaybolup git-miş yalnız ve yabancı bir yaşlı kadında, yüreğinin korkusunu görmüştü.

Çocukluğundaki doğum günlerinde annesinin kendisi-ne bir armağan alamadığı için ambalaj kutularından nasıl süslü evler yaptığını anlatırdı. Aklına eserse öğütler verir, ev bütçesinin öneminden söz eder, arkasından da, aceleyle çantasını unutup giderdi.

Önceleri oldukça ukalâ bu-lurdum onu. Avrupa magazin-lerinden çevirdiği şeyleri bilgi diye ardarda sıralamasından ve gereksiz yere üstünlük gös-terilerine kapılmasından sıkı-lırdım.

Birkaç kez de şakaya geti-rir:

"Bırak şu işportacı ukalâlı-ğını! demiştim..."

Ama gitgide ondaki yalnız-lık korkusu dikkatimi çekmeye başladı. Tek başına ölüp kal-maktan korkuyordu. Herkesle de ahbaplık kuramıyordu. Kendine göre basit olmayan çevre-ler arıyordu. Ve oralarda, farkı-na varmadan, basit olmadığını kanıtlamaya uğraşıyordu.

Aslında basit olmasına ba-sit değildi, ama kocaları kaza-ca geç kalan hanımlara:

"Seninki yine gelmedi gali-ba, diye yandan yandan bir fitil kibritlemesi vardı ki, önleme olanağı yoktu.

Bunu da elinde olmadan yapıyordu. "Evlisiniz de, sanki mutlu musunuz?" türünden, bilinç altı bir öfkesi vardı gali-ba evli kadınlara...

Geceleri evlerin basılıp ki-tapların toplandığı günlerde, onun da evini aramışlar, üç-beş cilt Rusça kitap buldukları için de, alıp götürmüşlerdi.

Ben o sıralarda tutukluy-dum. Anlattıklarına göre, gece yarısı görevlilerin arasında, koltuğunun altında çantası, si-yah mantosuyla, başı önünde yürüyüp gitmiş zavallı...

O yaştaki kimsesiz bir kadı-nın gece yarısı evinden alınıp götürülmesinin yaratacağı şo-ku tahmin edebiliyorum. Gerçi sabah bırakmışlar, ama ondan sonra bir daha tam düzeleme-miş.

Oysa ağzını açıp bir tek ke-lime politika konuşmazdı. Sanki hiç mi hiç bilmezdi dün-yadaki akımları. Bilmesine bi-lirdi, ama ürkerdi, çekinirdi böyle konulardan.

Evine gittiğim zamanlar, Edith Piaff'ın "Zindandaki Adam" şarkısını çalardı usul-ca... Kaşla gözle de işaret ederdi, "Ne güzel söylüyor, değil mi?" diye... Ama zindan-dan söz ettiği için o şarkıdan bile çekinirdi...

Ve böyle bir insanı, gecele-yin evini basarak alıp götür-mek, karakollarda tutmak, el-bette çok sarsıcı olmuşt u onun için...

Önce bir kalp sıkışıklığı, sonra felç, sonra da ölüm peş-peşe geliverdi üstüne...

Kadın, tarih boyunca bir aşkın rüyasıdır... Bu işte en tatlı yer, kadınlar helâsıdır!..

HEREDOT şöyle diyor: "Kadın, tarih boyunca erkekleri duman eden aksi bir cinstir. Hazreti Âdem bir bade-me Havva'yı ayıklarken, ilk hatayı yaptı: Habil ve Kabil! İşte ondan kadınlar için her şey kabil. Ne kumandanlar, Fatihler Sezarlar... Açılma mezarlar, kimbilir ne-ler yazarlar... Ne Teodora, ne Kleopatra,

ne Katerina ne Karmen Miranda, ne Betty Grable, ne Marlin Monroe, ne Sa-fiye Ayla, hep erkekleri şeyetmek için çalıştılar! Kadın, her zaman kadındır: Biraz kalça, biraz salça, biraz saç, biraz keşköl, biraz da sütlaç! Kadın hakkında söylenen acayip sözlerle bakın ve üstüne bir sigara yakın..."

Yazan: Süavi SUALP
Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

"Tarihi asıl kadınlar yapmıştır. Erkek de bu arada havasını atmıştır. Yalan mı yani şekerim?"
KIZ ZIYA

"Her kadın yatakta bana canım dedi. Fakat asıl beni tahtakuruları yedi!"
MONTE KRISTO

"O yakıcı nefesiyle, git onları parçala diyen Jozefin olmasaydı, adım manyak Napolyon'a çıkar mıydı!"
NAPOLYON BONAPART

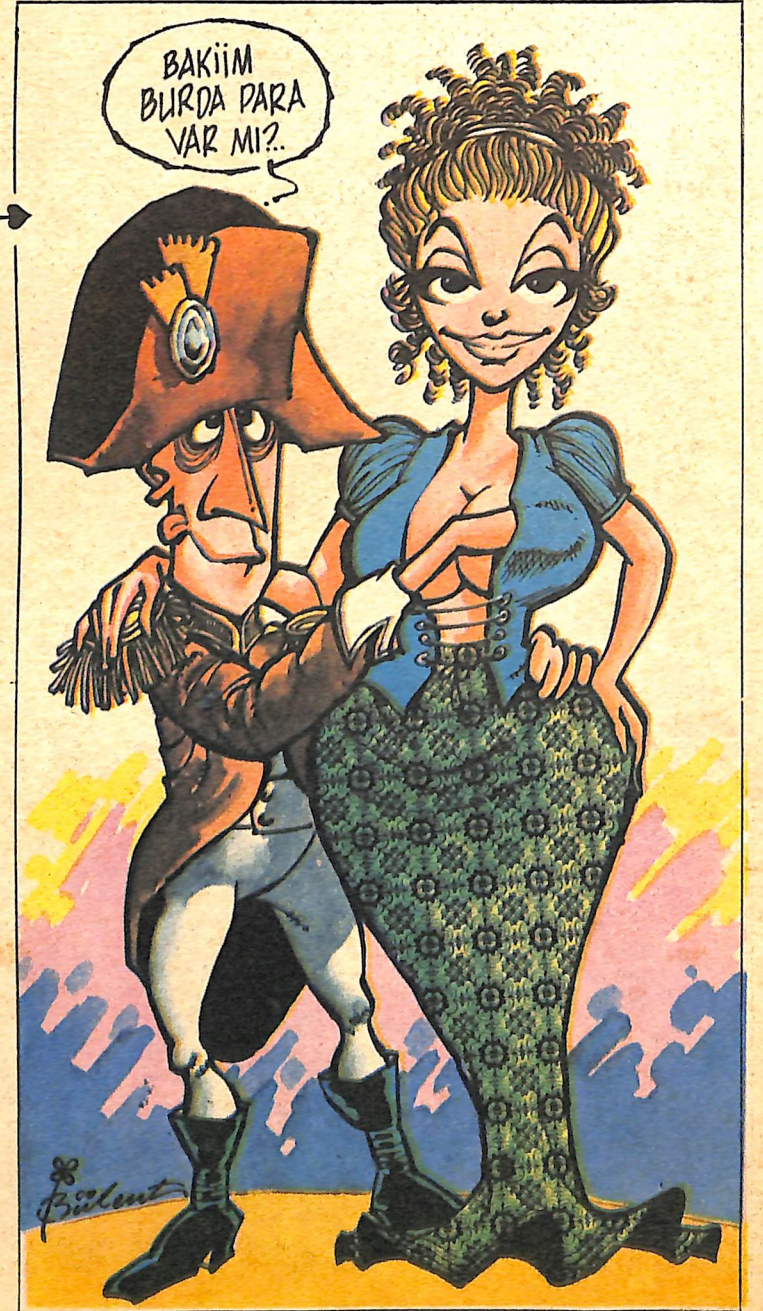
"Katerina'yı görünce, aklıma baltanın sapı geldi"
BALTACI MEHMET PAŞA

"Sezar'ı mezara, beni de pazara ancak Kleopatra'nın aşkı götürdüyse, kabahat onda mı?"
ANTUAN

"Eğer ben ülkeler fethettiysem, bunu önce anama, sonra kaynanama borçluyum!"
JÜL SEZAR

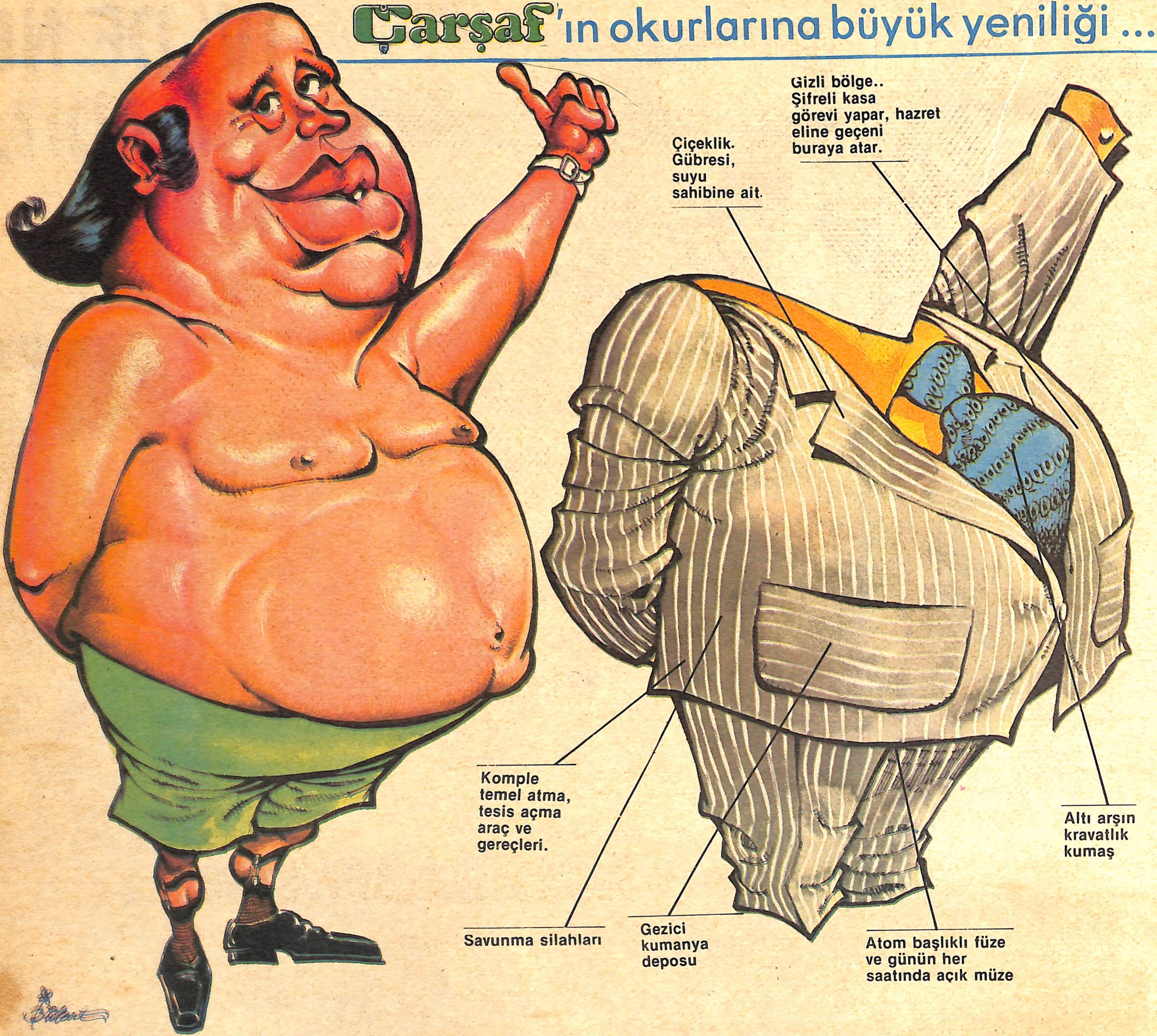

Kısaca görüldüğü ki kadın bir tarihtir. Bu işi en iyi ayıklayan tarihçi şaşı Arif'tir...

Yazan: Vedat SAYGEL Çizen: Bülent DÜZGÜT

Çarşaf'ın okurlarına büyük yeniliği ...

Yazan: Hikmet FERİDUN ES
Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

İşte size

Patronlu Süleyman

Yeni, çizgili elbisesinden
pek memnun olan Süleyman Bey'in
tek şikâyeti, arada bir parmağını
kapan pantol fermuarından ...

GÖRDÜNÜZ mü Süleyman Bey'in
diktirdiği yeni elbiseyi?.. Aman
efendim, ne elbise... Ne kostümtayyör
yahu...

Kendisi de çok beğenmiş olacak ki,
25 gündür her yerde, bayram çocukları
gibi, yeni urbaları içinde fink atmakta.
Ekranlarda, gazetelerdeki renkli fotolar-
da, toplantılarda, temel atmalarda,
mitinglerde, Abdi ile konuşurken bile..

Ailâh bilir ama, yatağa da yeni giy-
sileriyle giriyordur...

Maşallah, bir de açmış ki kendisini.
Güzele ne yakışmaz ki?... Nazmiye
Hanım akıl edip de, yan cebine bir
çitnik çöretu koymuştur inşallah...
Yoksa hemen nazarlar değer...

Doğrusu ya, şimdiye kadar, Süleyman Bey'in sırtında böylesine iyi dikilmiş bir kostüm görmemiştik. Hakkolar gibi oturmuş. Helâl olsun aldığı para terzinin... Derlek ki, güya gizlice Ecevit'in terzisine diktirmişti... Yalan valla... Bu bir sihirli makas... "Terzi ellerin kırılсын... Yelek de belime dar geliyor..." şarkısındaki, ölçüsü bozuk sakar terzilerden değil.

Yalnız işte, kumaştaki kalın çizgileri de birbirleri ile tutturabilseydi... Körolasıcalar çizgi değil, sanki Devlet bütçesi... Bir türlü uçuca gelmiyor namussuzlar... Nazo da, provalarda bulunduğu halde...

Elbise terziden gelmeden önce bir de talihsizlik oldu. TV'de gösterilen yabancı filmdeki bilgi Madama: - Bütün jigololar kurşunî üzerine kalın çizgili elbiseler giyer, demez mi?..

Hay dilin kurusun kocakarı. Şaban Bey'in kazığı olacak.. görür o. Yani ne demek?... Siyasî jigolo mu Süleyman Bey?..

Oysa ki Demirel'in son kostümü erkek modasında, Londra terzilerinin bile dillerini yutacakları bir aşamadır.. Kıskanmayalım beyler...

Gayetle geniş yakalar... Törenlerde kendisine takdim edilecek karanfilleri, gülleri karşılamak üzere, her iki yakada üçerden altı çiçek deliği... Bunları doldurduğu zaman Süleyman Bey yürüyen çiçek bahçesi haline gelmektedir. "Demirel ceketini" yeryüzünde aynı zamanda 6 çiçek takılan ilk ceketir...

Süleyman Bey'in ceketinin öteki özellikleri de şudur:

Evrak, mektup, hesap pusulası, yarısı yenmiş sandviç, şokomel, leblebi, ne bulursa cebine atar Süleyman Bey... Sağ olsun cepleri yastık değil, heybe gibidir. Hele iç cepleri... Ceketini ilikleyince ne şekil aldığını eski resimlerinde görmüşsünüzdür. Nazmiye Hanım'ın en büyük şikâyeti de budur... Altın makaslı terzimiz, bu işte de dehasını göstermiştir... Süleyman Bey'in yeni ceketinin içinde, üçü sağda, üçü solda olmak üzere 6 cep vardır. Bunlardan ikisi "Gizli cep" dördü aşkar ceptir... Gizli cepler, parolalı fermuarla açılmaktadır...

Pantolda ise 2 adet uzun makas cebi açılmıştır... Merasimlerde kurdele kesecek makaslar için... Ayrıca arkada 2 tabanca cebi... Gayetle keskin nişancı olan Süleyman Bey, bu suretle Amerikan şeriflerine benzemektedir ama aldırma, boş ver...

En büyük yenilik, pantolon ön tarafında yapılmıştır. Bu, Süleyman Bey'in hayatında ilk fermuarlı pantoludur. Ama kendisi şikâyetçidir. Nerede düğme, nerede fermuar?... Unutuyor insan... Ve Süleyman Bey'indükkânı da ima açık... Kabin toplantılarına bile açık dükkânla gidiyor... Kendisine takılanlara Hocanın cevabını veriyor:

- Baylar... Düğün evinin kapısı açık olur...

- Arkadaşları espriye espri ile karşılık veriyorlarmış:

- Ölü evinin gapısı da, her daim açtık olurmuş...

Ama ne de olsa "Möhendisler Hökömeti" bu... O namussuz fermuarı da modern teknoloji ile yola getirmişler... Otomatik fermuar yapmışlar... Açıldı mı?... Cııııırp!... Kendi kendine kapanıyor... Tek mahzuru, Süleyman Bey sık sık parmağını kaptırıyor... İşte o kadar...

Velhasıl "Sülü 1977" yeni yıla, ensede toplanmış, hatta 6 aylık ondüleli uzun saçları ile bir "Asî Genç" olarak girecektir... Belki kendisine bir motosiklet, meşin ceket ve kafasına kanarya sarısı çelik tas alır da, Başbakanlığa öyle gider...

İyi adamın karısı kurna başında, iyi kadının kocası zurna başında belli olurmuş!.. Süleyman Bey de modern zurna, yani mikrofon başında, yeni "Asî genç" kılığı ile belli oluyor...

Herkes
ihtilâl
oluyor
sandı...

TV' DE NE PATLADI?..

SPIKER Ülkü Kuranel'i korkudan yerlere yatıran esrarengiz patlama, ekran karşısındaki milyonlarca vatandaşın yüreğini ağzına getirirken, TV'de paniğe yol açmış, görevlilerin çoğu tabanları yağlayıp kaçmıştır!

Bir sabotaj ihtimaline karşı alarm veren yetkililer, sıcak sıcak soruşturmaya geçmişler, binada bulunan canlı cansız her şeyi sıkı bir sorguya çekmişler, hatta ortaya çıkarılacak hainin cezasını bile önceden biçmişlerdir.

Son derece gizli yürütülen soruşturmadan sızan haberlere göre, programların yavaşlığına, haberlerin tek taraflılığına dayanamayan bir spotun sıkıntısından patladığı anlaşılarak, muhalefet yaptığı gerekçesiyle Jamba adli mercilere teslim edilmiş, TRT içinde huzursuzluk yaratacak (sakız dahil) her türlü patlamanın kesinlikle yasaklanması yoluna gidilmiştir.

RAMAZAN İLÂNLARI!

(İlânlarımız Ramazan dolayısıyla pidedir...)

Muhterem cemaate

Teravih namazında ayak kabılarınızı yanınıza alınız - Kendini bilmez bazı ayakkabı meraklıları müminlerin ayak kabılarını yürüterek onların evlerine yalınayak gitmelerine sebep olmaktadır - Bu kâfirleri gördüğünüz yerde ayakkabınızla eziniz - Amin.

Caminin İmamı
Osman MESTLASTİK

Ourç başıma vurdu

Top patladığı halde zeytin bulup iftarımı açamıyorum. Lütfen bir tek zeytin atıp, hayır duamı alın - Bana bir tek zeytin verene bir araba veriyorum.

Rıfka ORUÇBOZAN

Zarûrî bir açıklama

Hayranlarımın ısrarına dayanamayarak, Fiksenü gazinosunda muntazaman yapmak olduğum strip-tease gösterilerime, ramazan münasebetiyle bir ay ara vermek zorunda kaldığımı muhterem din kardeşlerime bildirir, acil durumlarda menajerimden ev adresimi alabileceklerini kivançla duyururum.

NOT: Telefonumuz sahura kadar açık olup, evlere servis yapılır.

Naciye KIVIRIR

Bu akşam

Vereceğim iftara bütün oruçlular - Ordulular - Ünye-liler - Şebinkarahisarlılar davetlidir - Lokanta sahura kadar açık kalacak ve davetliler kendi keselerinden bol bol iftar edip, yiyecek ve içeceklerdir - Davet etmesi benden, parası sizden.

Mürâi SENSİN

Üfleyeceğim

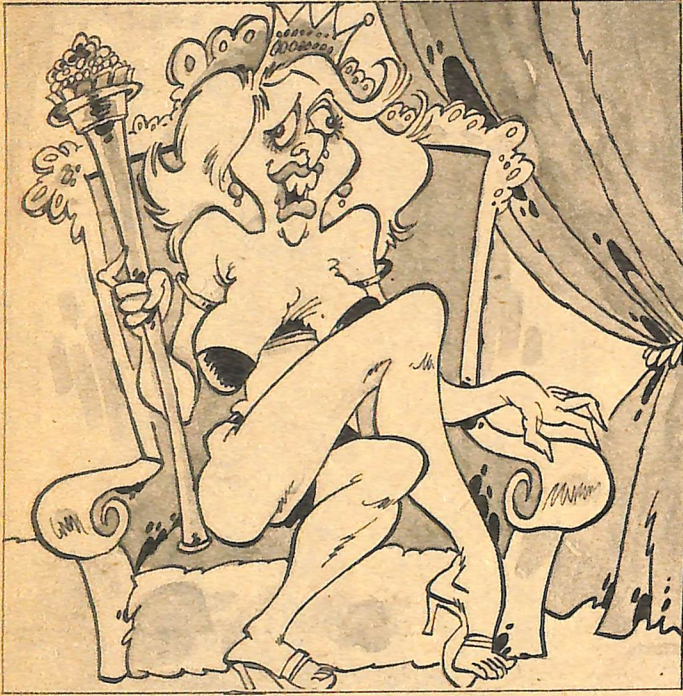
Pide kuyruğunda cüzdanımdaki yirmi bin lirayı götürün o imansız, vicdansız yan-kesici, bu mübarek ayda ne fayda görüp nafakamı alıp götürdünüz? Geri getirsin - Valla billa ve talla onu derhal okuyup üfleyeceğim - Nefesim şifalıdır - Dayımın oğlu Tahsin vefalıdır.

Ahmet HASPİDE

HERKESİ GÜZEL SANMA, BADANAYA ALDANMA...

Güzellik yarışmamızı Şehla Özşası kazandı!

Genç kraliçe , sahneye yağan minderlerin altında yaptığı konuşmasında "Kazanacağımı rüyamda görmüştüm " dedi...

Asparagaz (Özel)-Gazetemiz tarafından düzenlenen bakireler arası güzellik yarışmasını Ankaralı aday Şehla Özşası kazanmıştır.

Genç kraliçenin, cimbrizini aldığı için kuliste saçını-başını yolduğu İzmirli güzel Gülten Domat ikinci olurken, 69 numaralı yarışmacıya biraz daha fondöten yetiştirmek için podiyuma fırlayan annesi Cevriye Karpuz, üçüncü olmuşlardır.

KRALİÇE NE DİYOR?..

Yarışma heyecanını üstünden atamadığını ve yalnız yatmadığını belirten Güzellik Kraliçesi Şehla Özşası, kendisine helva gibi bakan muhabirimize heyecanla şunları söylemiştir: "Çok heyecanlıyım. Aslen Ceyhanlıyım. Geçen gece rüyamda nuranı yüzü bir adam gördüm. Bana "Kızım sende bu at gibi surat varken, ne kraliçe olursun ne de koca bulursun!" dedi. Ama rüyalar zati tersine çıkar.. Hayat bilhassa tesadüf rastlantılarla doludur. Ankara'dan sonra Bolu'dur."

Kraliçenin bu konuşmasından sonra hemen filmciler peşine düşmüşler ve gazetemize çok teşekkür etmişlerdir.

NOT: Kraliçemize hediyeler veren Mahmutpaşa işportacılarının listesi içeridedir.

Güzellik öğütleri

Hazırlayan: Sevim SIVİLCE

Pek çok kadın makyaj yapmasını bilmez. Pek çoğu da makyajını bir hafta silmez. Oysa, güzelce boyanmalı ve ondan sonra sevdiğiniz erkeğin kapısına dayanmalısınız.

Şimdi sizlere en güzel makyajın tarifini yapıyorum. Sonra da pudrierimi kapıyorum:

Suların aktığı bir gün yüzünüzü bol bol yıkamalı ve ılık bir havlu ile kompres yapmalısınız.

Sonra, yarım bardak havuç suyunaveya bir bardak kuyusuyunadal-dırdığınız pamuğa üç damla Cozmetique de la cezzap damlatıp bunu cildinizde gezdirmelisiniz. 10 dakika bekledikten sonra 4 çorba kaşığı yağlı kremle mesamati açmalı, üstüne bir kat yufka yaydıktan sonra, kıymasını koyup kapatmalısınız. Bu arada esmerler ekstra faladöla-majen, sarışınlar ise jentiwertif kullanabilirler.

Yalnız, bütün bunları yaparken rimelleri ve farları unutmamak gerekir. Stop lambanızı da gözden geçirmelisiniz.

NOT: Biliyorum, bu abuk sabuk öğütlerle kimse güzelleşemez ama, n'apalım. Bunları yazıp makyaj paramızı çıkartıyoruz kardeş!..

Taşlitepe güzeli kayboldu!

TAŞLITEPE semtinin en güzel kızlarından olan ve muhitinde "Taşlitepe Güzeli" olarak tanınan Taşlitepe Güzeli Neriman, dün hallaca gitmek üzere evden çıkmış ve bu saate kadar içeri girmemiştir.

Öte yandan, her semtte bi sürü çirkin kız varken, hep güzellerin ortadan kaybolması çok ilgi çekmektedir.

Sağdaki resimde, hiç utanmadan "Taşlitepe Güzeli" diye yazdığımız kıızı görüyorsunuz. (İnsaf dii mi?!?) (Foto: HAYDAR KÖR MÜSÜN?)

Güzel bi başyazı

Yazan: Hüsnü GÜZEL

Güzel dünyada güzel güzel yaşamak ne denli güzeldir, değil mi güzel kardeşim?

Oyleyken veya akşamken, niçin güzellikten anlamıyor ve her şeyi çirkinleştirmek için uğraşıyorsun? Ayıp olmuyor mu?

Bizim gazetemiz tüm güzel-lerin, güzelliklerin gazetesidir... En güzel gün cumartesidir. Çünkü sonra pazar gelir. Her güneze nazar gelir... Güzeller hep iltifat, çirkinlere azar gelir...

Bu yüzden hayatta hiç kötü, çirkin olma sakın... Yüzüne ve kalbine güzellikleri takın...

Haydan olur, huydan olur, güzellik de soydan olur... Gü-zelliği benimsersen insanlığa faydan olur... Çirkinleşip, unu-tursan sözümü, ilk önce ben şiriririm gözünü...

(Yürü şimdi...)

Gerdek gecesi aradığını buldu...

UZUN zamandan beri güzel bir yer arıyorum. Hâlâ bulamadım. Ah kafa! Bugün o nikâh defterini nasıl imzaladım!...

Ferhunde! Göğüslerinin takma, gö-beğinin sıkma, kamburunun çıkma, saç-larının peruk, kaşlarının uyduruk, cildin-buruşuk, bacaklarının çarpık-çur-puk olduğunu niçin nişanlıyken bana söylemedin? Ben de ana-baba evlâdıyım. Yazıklar olsun!

Gerdeğe gireli 4,5 saat oldu, hâlâ güzel bir yerini bulamadım.

Ne diyorsun? Hızlı konuş...

Allah cezanı versin!.. Hızlı konuşa-yım derken dişlerin de etajerin üstüne fırladı!

Dur da alim bari... Bu da nel.. Yer-deki bu banka cüzdanı senin mi Ferhun-de? 850.000 liralık hesabın mı var için-de!!!

Sahi mi? GÜZELİM BENİM!!!

GÜZEL SÖZLER

"İnciyim minciyim, güzellikte bi-rinciyim."

İNCİ ALSANA

"Ben güneze güzel demem, güzel zengin olmayınca."

JİGOLO YÜCEL

"Güzel, ne güzelleşmişsin görül-meyi görülmeyi!"

AŞIK MİYOPİ

"Güzellik gelip geçicidir."

TRAFİKÇİ BEKİR

"İnsanın dışı değil, içi güzel ol-malı"

RONTGENCİ RASİM

"Güneze ne yakışmaz?"

BEN'NEBLİİM

"Şu güzeller güzeli, yar gibi geldi bana!"

SAHİ Mİ LAN?

"Bugün ben bir güzel gördüm"

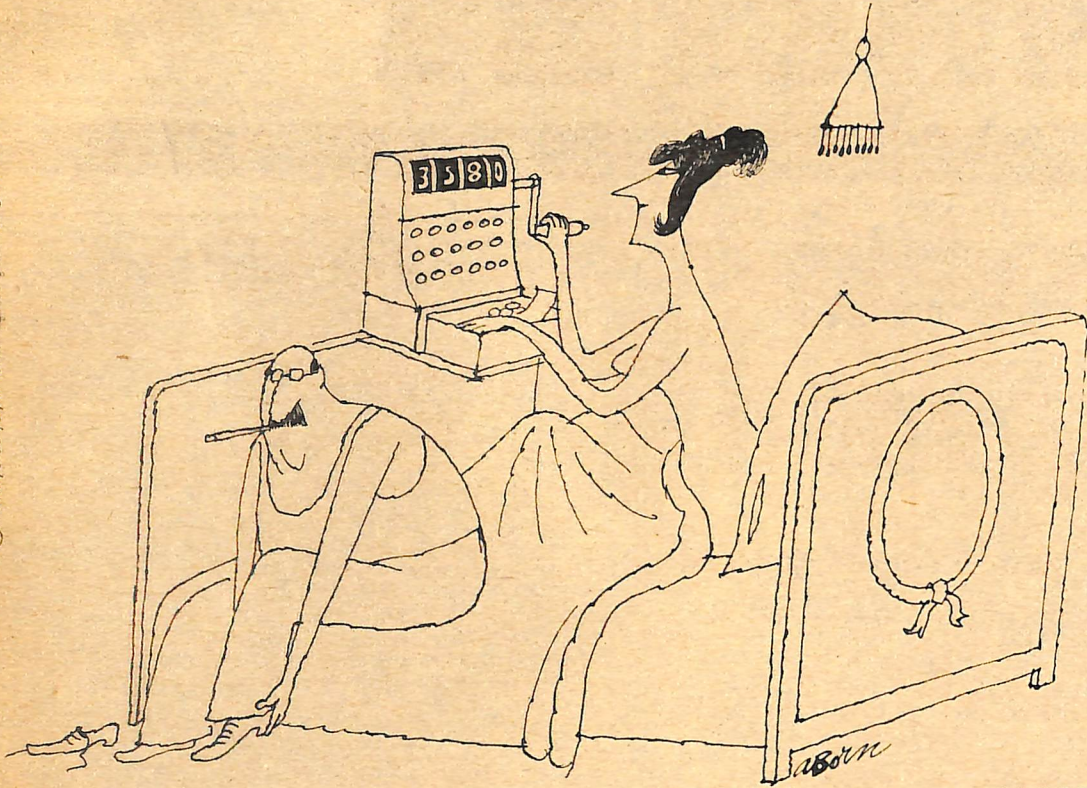
AMÂ ZİYA

"Vatandaş güzel günlere getir-dim.."

ŞOFÖR SÜLÜMAN

"Güzel günler ilerdedir.. İlerleye-lim!"

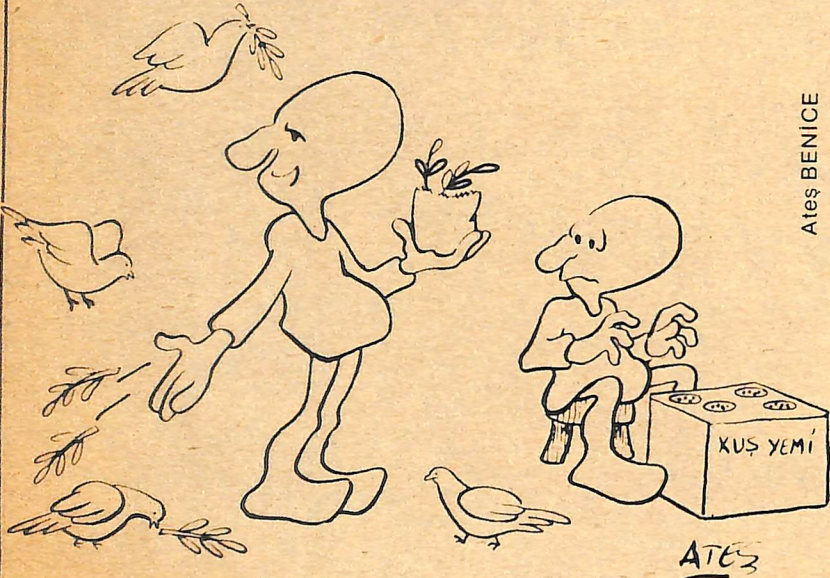
BİLETÇİ BÜLENT

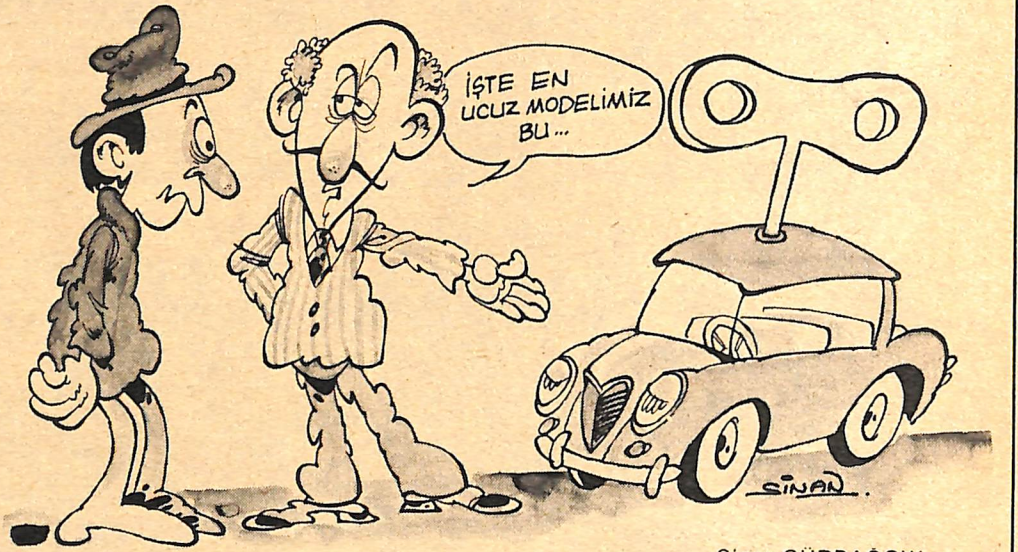
Adolf BORN

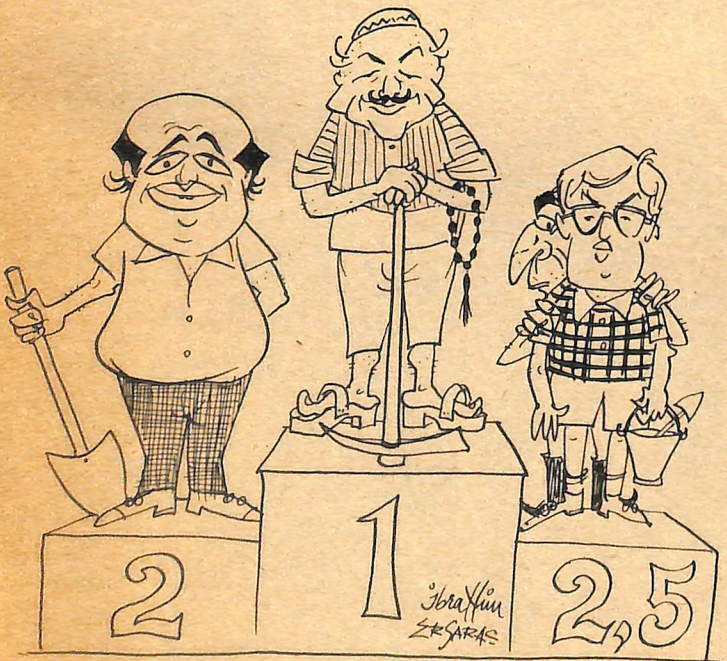
Celâl KANDEMİROĞLU

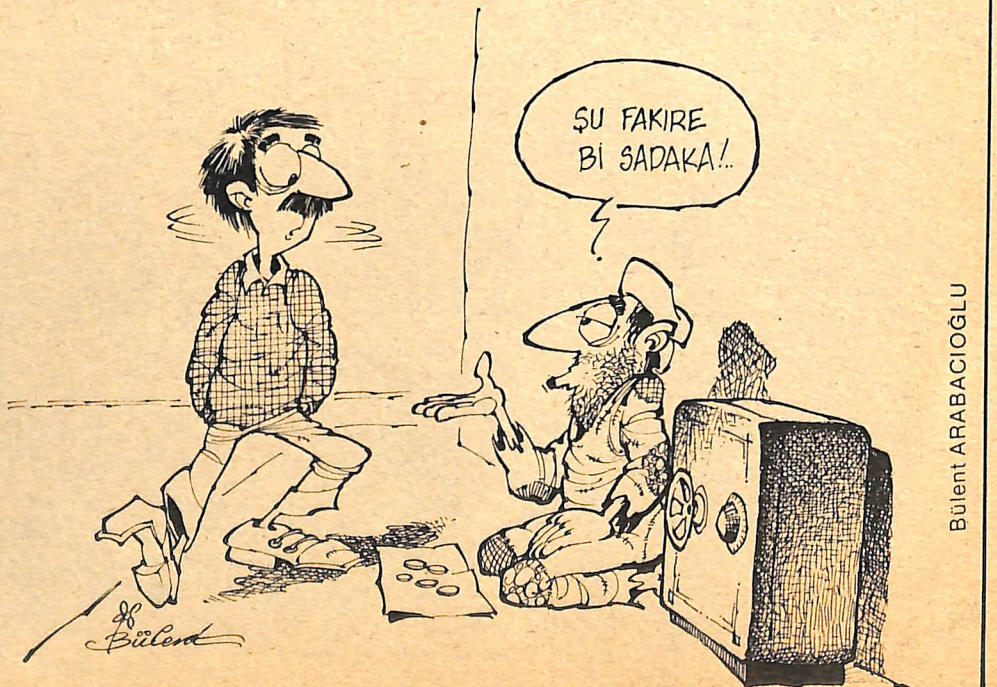
Ateş BENİCE

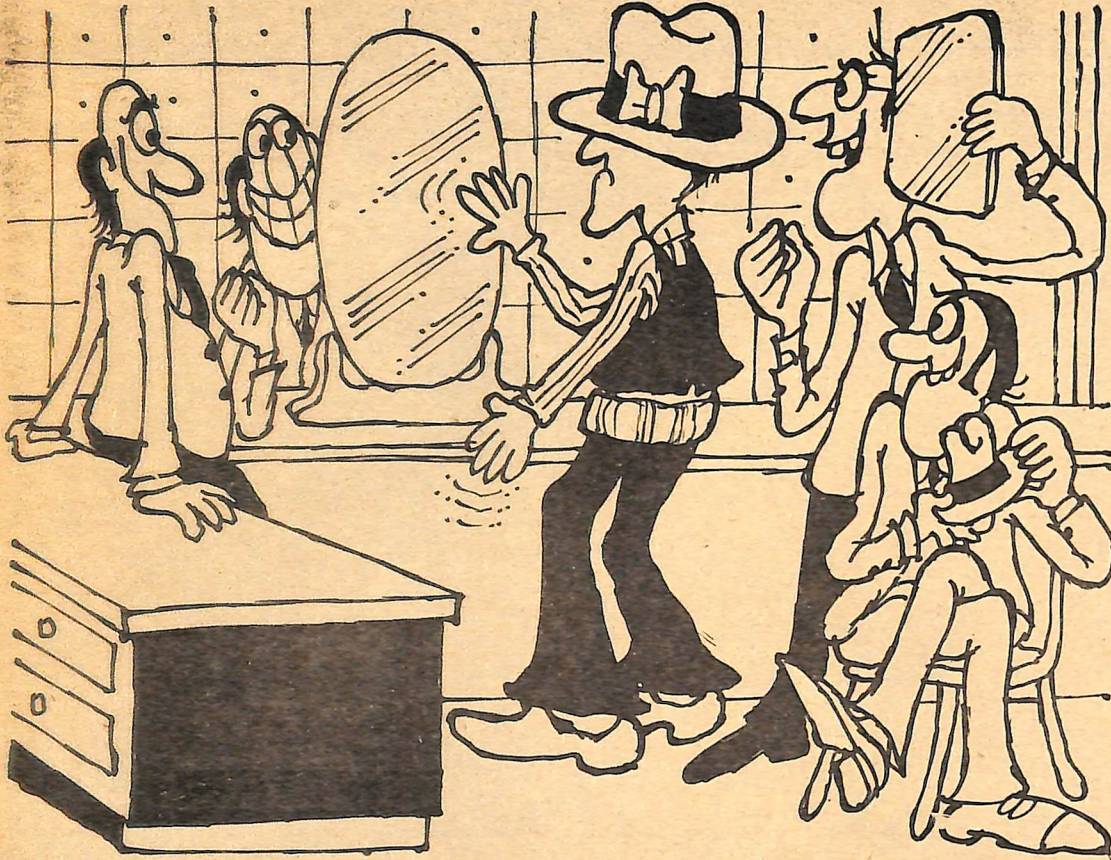
Sinan GÜRDAGCIK

İbrahim ERSARAC

Bülent ARABACIOĞLU

**Yaşar, ne yaşar
ne yaşamaz**

Yazan: **38**
AZİZ NESİN

"Şapka büyük değil, senin kafan küçük Yaşar!"

KARNİM acıkmasa, şapkacı vitrinlerinin önünden ayrılacağım yok, o kadar hoşuma gitti. Gitmez mi canım, ben kendimi bu kadar da yakışıklı bilmezdim. Adamın adamlığını şapka ortaya çıkarırmış... Camekânlı el arabası içinde köfte pişirip

satın köfteciye gidip: "Ver şurdan bir buçuk porsiyon; soğanı bol olsun..." dedim. Hemşerimin şapka alayım diye verdiği paradan birazını verip, bir güzelce karnımı doyurdum. Tok karnımın üstüne fôtr de giyeceksin ki, asıl o zaman işte adam olacaksın. Ordan doğru, kullanılmış giyecek

satılan pazara vardım. Yalnız giyecek değil, orası öyle bir pazar ki, orda da yok yok.. Bildiğin bilmediğin ne kadar eşya varsa, hepsi satılıyor orda; yalnız orda her bir şeyin kullanılmışını satıyorlar. Kullanılmış me-me torbaları, hani karıların taktığı... Kullanılmış takma dişler, topalların koltuk değnekleri. Karı dersen, karı

da satıyorlar o pazar yerinde; lakin çokça kullanılmış... Başladım şapka aramaya. Kullanılmış çok güzel fôtrler varsa da, almaya param yetmiyor. Sonunda bir fôtr buldum. Satıcı, cebimdeki paranın iki katı fiyat istediysede, sıkı pazarlık ederek Allahın izniyle biz bu fôtrü fiyatının üçte birine alırdık, diye düşündüm. Fôtr çok güzel bir fôtr; tek bir kusuru var, bana çok büyük geliyor. Başıma koydum mu, fôtr boğazıma kadar geçiyor. Büyük olmasına büyük; ama iyi mal olduğundan almak istiyorum. Hatta büyük olduğu daha bile iyi; çünkü, başıma büyük geliyor baha-nesiyle fiyat kırarım.

"Başıma büyük geliyor" dedim. Satıcı: "Hiç de büyük değil, tam senin başına göre..." dedi.

"Yahu boğazıma kadar geçiyor işte..." dedim.

O zaman satıcı, ordaki kalabalığa,

"Allah rızası için tanıklık edin yurttaşlar, bu şapka bu adamın başına büyük mü?" diye bağırarak sordu.

Oradakiler de bu satıcının arkadaşları olduklarından:

"Tastamam başına göre, çok da güzel oturmuş..." dediler.

Ben onları göremiyordum. Çünkü başımdaki şapka çeneme kadar geçmiş olduğundan, gözlerim şapkanın içinde kalmıştı... Ben o zaman:

"İyi diyorsunuz, ama gözlerim şapkanın içinde kaldı, hiç bir şey göremiyorum..." deyince, oradakilerden bir hergele:

"Görme-yiver ulan, görüp de ne yapacaksın... Görülecek bok mu var bu dünyada!" demesiyle pazar yerinde bir kakkahadır koptu. Şapkayı başımdan çıkardım. Yanıma ordan biri yanaşıp, kulağıma dostça:

"Sen bu şapkayı kaçırma, iyi bir mal..." dedi.

"Biz malın iyiliğine birşey demiyoruz; ama gözlerim şapkanın içinde kalıyor" dedim.

O zaman o adam yüksek sesle: "Gözünün geldiği yerlere, şapka da iki delik açarsın..." dedi.

Bir kakkaha daha koptu. Belli ki, beni gırgıra alıyorlar.

Satıcı:

"Bu şapka halis İtalyan malıdır, bunun üzerine şapka olmaz... Bu zamanda beş yüz lira versen, böyle bir şapka alamazsın. Al sen bu şapkayı, bana dua edeceksin" dedi.

Neyse uzatmayalım, tut aşağı vur yukarı, sıkı bir pazarlıktan sonra şapkayı aldım, başıma geçirdim. Şapka başımdayken nasıl olduğumu görmek için hep vitrin camlarına baktığımdan yolda ona - buna çarpıyordum. Evet, şapka yakışmış bana, büyük de olmasaymış...

Yolda tosladıklarımın birine: "Şapka büyük, çok büyük de..." dedim.

Yine ordan biri: "Şapka büyük değil, senin kafan küçük..." dedi.

Boynuma kadar geçmesin diye, şapkayı arkaya atarak, başıma koydum, yani şapka ense mi örtüyor. Şapka ensemden, vitrin camlarında kendimi seyrederken giderken, birden şapkamı başımdan yel almasın mı! Şapka başımdan uçtu, havalandı gidiyor. Yahu, cadde de kalabalık iyice, taşıtlar vızır vızır... Şapkanın ardından koştum. Tüh, şapkayı yakalayacağım diye bir arabanın altında kalıp canımdan olacağım... Varsın olsun, şapkayı tutmalı... Neyse şapka havadan yere kondu, yerde tekerleniyor. Koştum, tam vardım yanına, elimi uzatıyorum tutmak için, ulan namussuz şapka sanki canlıymış da benimle oyun yapıyormuş gibi, duruyor duruyor da tutmak için tam ben elimi uzatınca fırlayıp öte gidiyor. Tam elimi atıyorum, uçuyor öteye. Onca kalabalık işini gücünü bırakıp yolundan kaldı, herkes beni seyreliyor. Gülen gülene... Dersin ki, şapkanın içinde şeytan var. Hele bir kadın neredeyse gülmekten bayılacak, kasıklarını tutarak gülüyor. Yahu, mal canın yongasıdır demezler mi, ne doğruymuş... Şapkam bir kanatsız

kuş gibi rüzgârda uçarak, sanki tutmayayım diye benden kaçarak, geçen bir arabanın tekerlekleri altına girmez mi!... Bana birden, şapka canlıymış gibi, sanki bir kedi, bir köpek eziliyormuş gibi geldi, ölümü de göze alıp kendimi tekerlerin altına attım. Araba geçip gitti, benim şapka ezik büyük ortada kaldı. Eh artık uçacak, kaçacak hali de kalmadı diye elimi uzattım, tam tutacağım, parmaklarımın arasından fırlayıp havalanıp uçtu, martı gibi bir su birikintisinin ortasına konmadı mı! Artık nasıl bir hırsla üstüne atılmışsam, onu yakaladım, ama ben de suya dalıp çamura belendim. Her neyse, şapkayı yakaladım ya... Orada herkes bana bakıp güldüğünden, caddeyi dolanıp bir tenha yere varınca, şapkayı iyice sıkıp, suyunu akıttım. Elimle kalıpladım. Kafama geçirdim, baktım niyeti kötü, gene fırlayıp uçacak kafamdan. Alışmadık yerde don durmadığı gibi, alışmadık kafada da şapka durmuyor. Şapkanın hakkı var, koskoca şapka benim küçük kafamda nasıl dursun. Baktım, yerde bir gazete uçuşuyor. Aldım gazeteyi güzelce katlayıp, şapkanın içindeki meşinin arasına çepeçevre yerleştirdim. Hah şöyle... Şapka artık çeneme kadar geçmiyor çok şükür... Kaybederim, bir yerde unuturum da, bulan sahibini tanırsın diye, cebimdeki vesikalık fotoğraflarımdan birini de astarıyla meşinin arasına yerleştirdim. Şapkayı geçirdim kafama. Evet, artık başıma iyi oturdu, uçmaz. Ama n'olur n'olmaz diye ben, gene başımdaki şapkamı bir elimle tutuyorum. Gözüm korkmuş bizek. Yel çokça üfürdü müydü, o zaman iki elimde tutuyorum şapkamı.

İki elimle başımdaki şapkamı tuta tuta, bizim hemşerinin odacı olduğu daireyi ona - buna sorarak buldum. Girdim içeri. İlk, kimseye sormadan hemşeriyi bulayım diye arandım da, görünürlerde yok. Herkesin girip çıktığı bir yere ben de girip bakayım dedim. Tam girerken, o kapının yanındaki sandalyeye oturmuş, biyıklarını buran bir adam, herhal o da bir odacı olacak:

"Nereyeee?" diye gürledi.

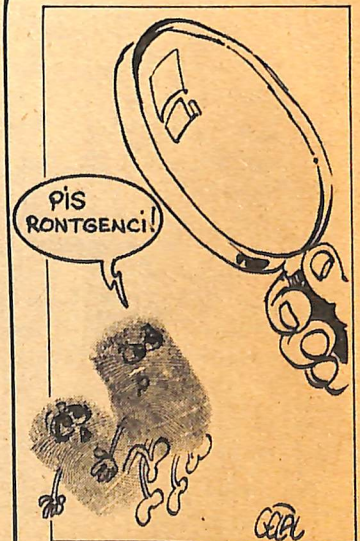
Bunca kişi girip çıkıyor, hiçbirine sormuyor da, bana soruyor.

"Bizim bir hemşerimiz var, burda çalışıyorm da... Ona bakmaya gidiyorum..." dedim.

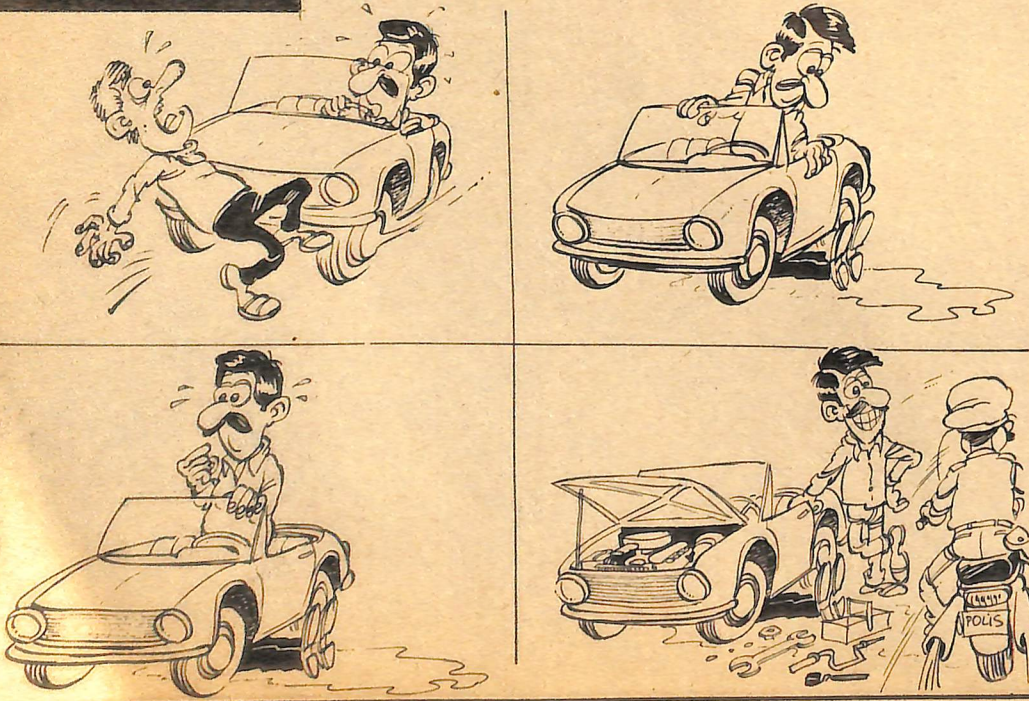
Bana bakmadan, başı öte yanda: "Bura nere? Bura bir resmî daire." dedi.

**Gelecek hafta:
"ALTIN OLSA
KİMSE ALMAZ..."**

**Karikatüre
parmak bastık**

İşlet kafayı, kurtar paçayı!...

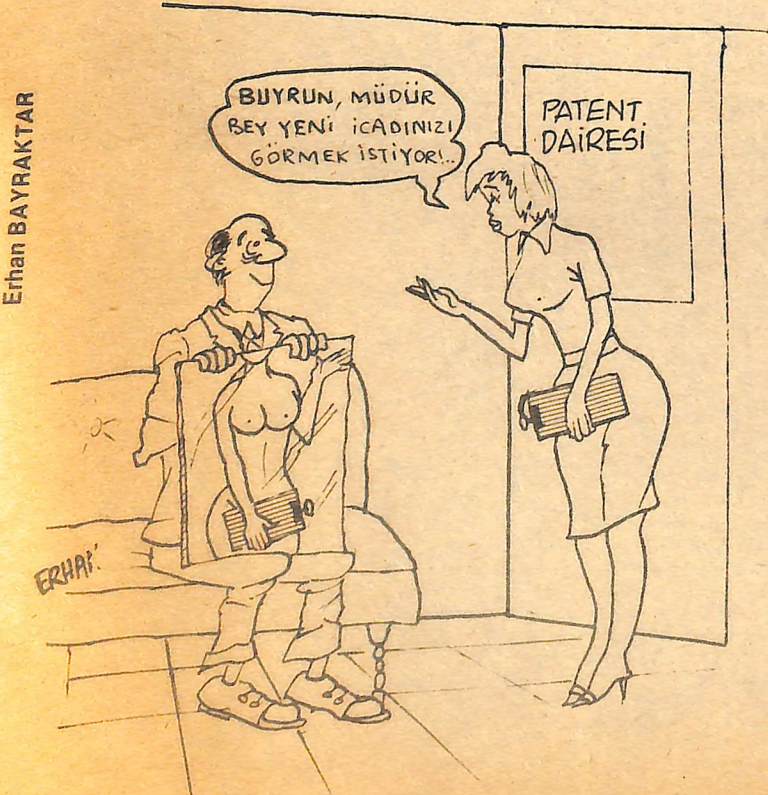
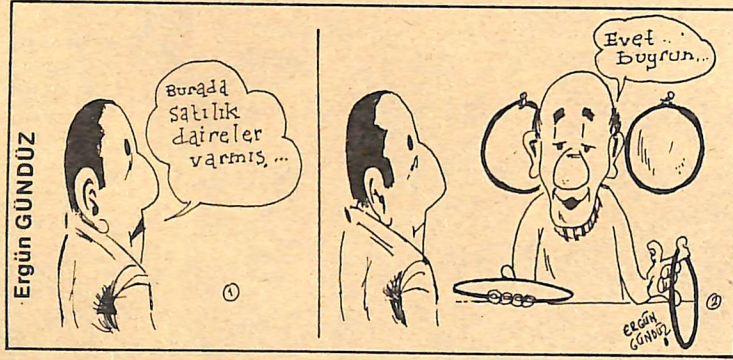
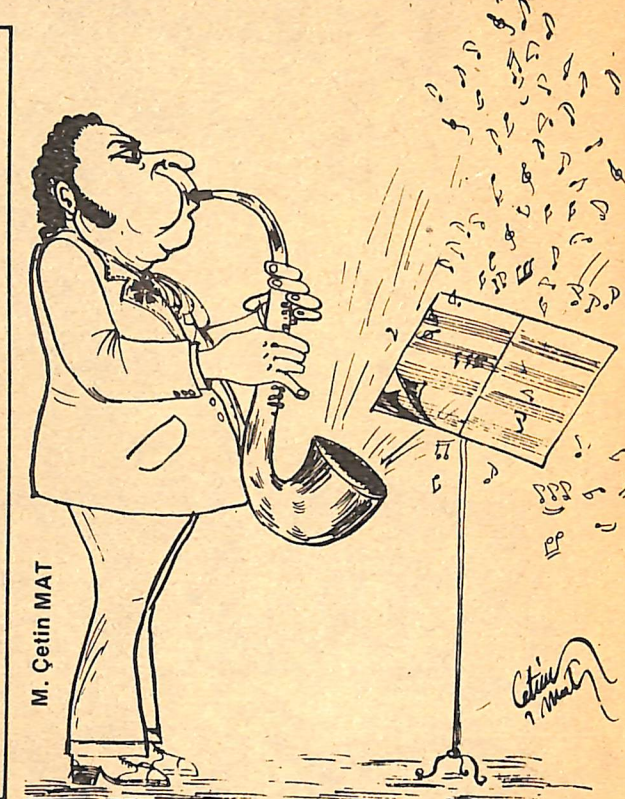
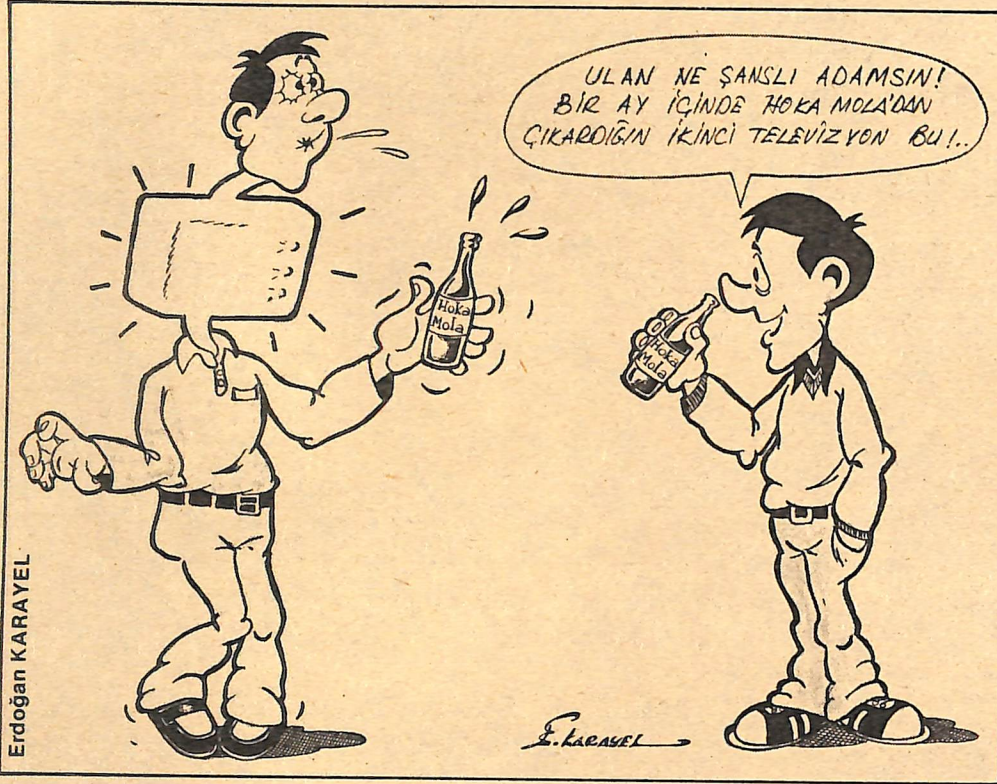
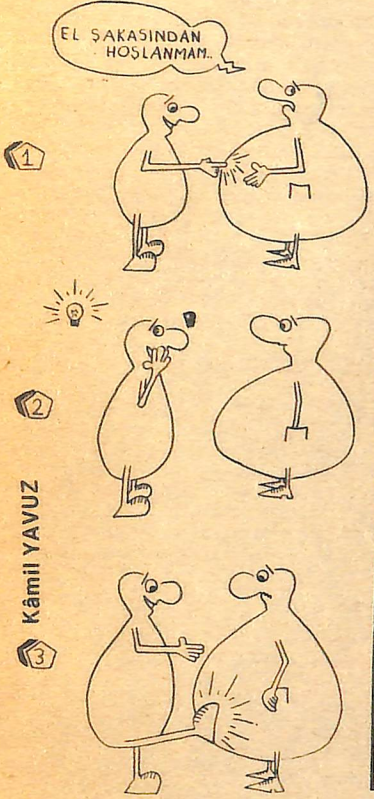
Serbest Kürsü

Bu sayfa sizin sayfanızdır. Karikatürlerinizi, esprili fotoğraflarınızı ve fıkralarınızı bekliyoruz.

HERKESE BİR HAK söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

Hazırlayan: BİZİM HAKKI

BU SAYFADA, KARİKATÜR, FIKRA VE ESPRİLİ FOTOĞRAFI YAYINLANAN OKUYUCULARIMIZA 100 LİRA TELİF HAKKI ÖDENMEKTEDİR.

EL FATİHA

Orhan DEMİRCİOĞLU

Ankara hallaçları...

MESLEKLERİN manası çok değişti...

Eskiden "Röntgenci" denilince, akla sahiden röntgenci gelirdi. Ama bugün cesaretiniz varsa genç bir doktor arkadaşınızı: "Kendisi birinci sınıf röntgencidir" diye takdim ediniz de, görelim. Hemen manalı gülümsemeler hazır. Ve arkasından röntgenci hikâyeleri...

Röntgenciden sonra şimdi de "Hallaç"ın marifetleri dillere destan oldu.

Bizde Bolu, en üstat aşçıları yetiştiren yerdir.

Şöhretli hallaçlar da, Ankara'da. İşte Ankara'nın en meşhur hallaçları: Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Korkut Özal...

İşte ikinci namılı hallaç: Millî Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem! Ve yine pek ünlü bir Ankara Hallacı: Şaban Karataş...

Bu büyük hallaçların, haklı şöretlerinin nedeni şu:

Bakanlıklardaki, Genel Müdürlüklerdeki memur kadrolarını hallaç pamuğu gibi atmaları!

Hallaçın tokmağını yiyen genel müdür, müşavir, öğretmen, bakanlık temsilcisi, soluğu Doğu illerinde alıyor...

Sabahları memurlar Bakanlıkta birbirlerine fısıldaşıyorlar:

— Hallaç geldi mi acaba?

Tövbeler tövbesi!

Tarihte bir tek hallaç vardı: Hallaç-ı Mansur...

Başımıza kaç hallaç çıktı?

Hallaç-ı Korkut... Hallaç-ı Naili... Hallaç-ı Karataş...

Çarşamba Pazarı

Yazan: Hikmet FERİDUN ES

Bir şey unutmuş...

ACELECI adaylar daha şimdiden seçim propagandalarına başlamışlar... Bunlardan birinin ilânını gördük:

"Arkadaş! "Önümüzdeki seçimlerde milletvekili olmak istiyorum... AP'den adaylık mücadelesine gireceğim. Gerçi her vatandaşın milletvekili olmak hakkıdır, ama haddi değildir..."

İlân sahibi böyle başladıktan sonra, büyük kabiliyet ve meziyetlerini şöyle sıralıyor:

A — Maliye Vekili Yılmaz Ergenekon'un, Prof. İsmail Türk'ün, Prof. Said Kemal Mimaroglu'nun sınıf arkadaşı.

B — Başbakan Yardımcısı Feyzioğlu'nun, Prof. Çelikbaş'ın öğrencisi...

C — Prof. Asım'ın eniştesi...

Siz gelin de bu kadar büyük kabiliyetleri yanyana getirmiş insana oy vermeyiniz...

Doğru Meclise bayım... Doğru Senato'ya!

Hem ne mütevazı insan... Belli ki, öğrenmesini hiç sevmiyor... Pekâlâ şunu da ilâve edebilir:

Hava gazı abonelerinden...

Bunu belirtmemiş... Bir öğrenebilsek, akan sular işte zaman dururdu!

Şaban Bey'den inciler...

SABAN Karataş'ın gazetelerde çıkan konuşmasını okudunuz mu?

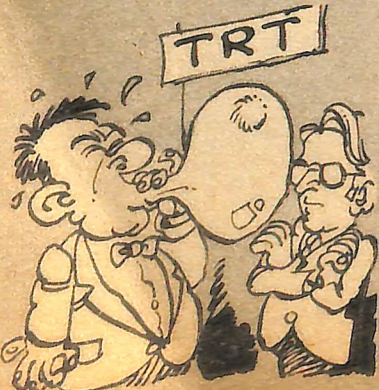
Üstat şöyle diyor:

— O şahıs ekrana çıkamaz... İçki içiyor...

Vay alçak vay!

Hem içki iç, hem de ekrana çıkmaya kalk!

Dünyada ne insanlar var yahu...

İyi ama bu işi nasıl önleyebiliriz? Gayet basit. Trafik usulleri ile... Stüdyo kapısında alkol yoklaması yaparız, olur biter.

Hani şöyle balonlar var: Alkollü olduklarından şüphelenilen şoförlere veriyorlar. Onlar da üfleyerek şişiriyorlar, içip içmedikleri anlaşılıyor.

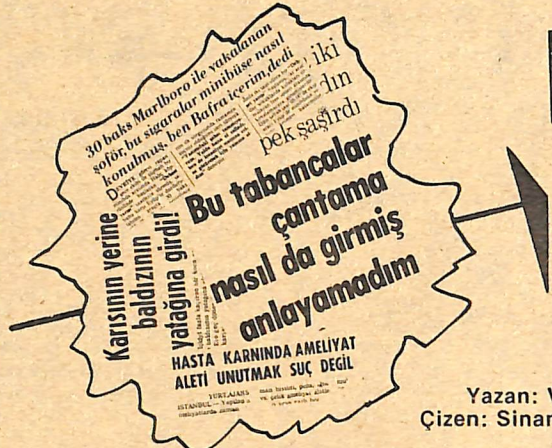
Geçenlerde bir arkadaş, gittiği misafirlikte, kendisine ikram edilen bir likörlü çikolatayı bilmeyerek yemiştir. Yolda yakalayıp balon şişirtmişler çocuğa... "Ülen nerede içtin bu kadar rakıyı!" diye yaka paça merkeze çekmişler...

Biz de TRT stüdyolarının kapısında aynı şeyi uygulayalım... Balon şişti mi? Şişti!

— Yooooooo... Kardeşim Tanju Okan... Senin balonda fasulye pilakisi kokusu var. Viski ile karışık. Bu gece mikrofon kullanamazsın...

Yahut:

— Orhan Boran'cıgım! Senin şişirdiğin balon neden alevlendi? İçine benzinli, ispirotolu bir madde mi koydun dersiniz, olur biter... Görüyorsunuz ya. Her şeyin kolayı var...

Dalgınlıklar çoğalıyor

Yazan: Vedat SAYGEL
Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

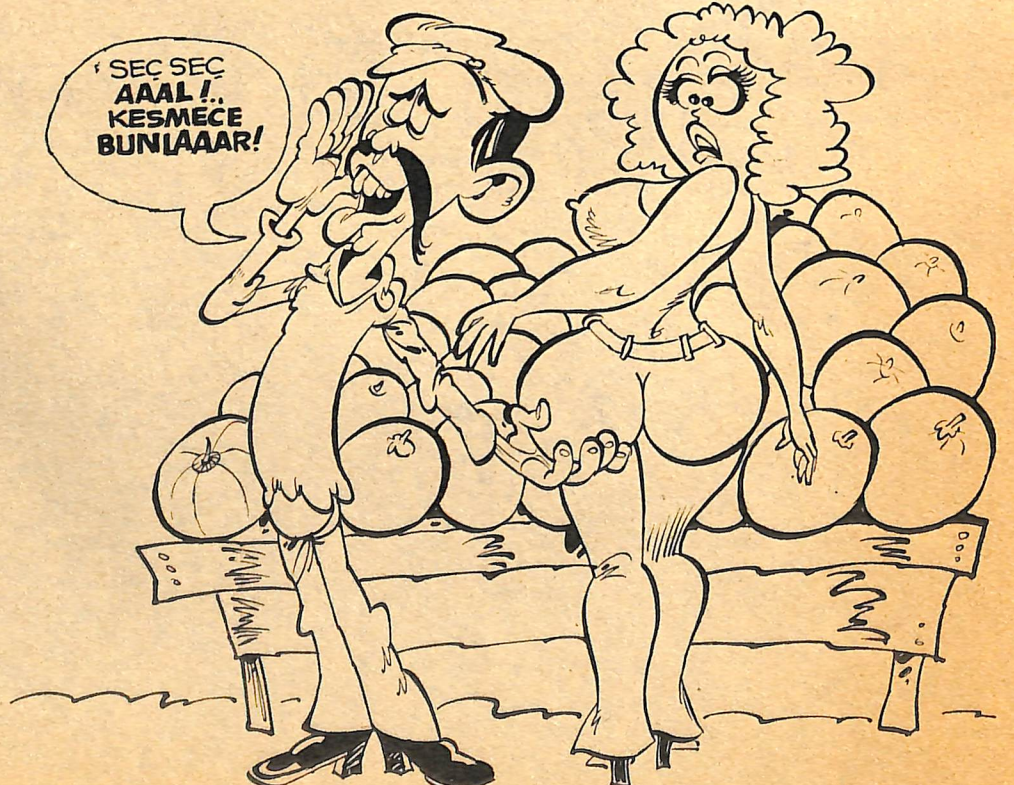
ÜNLÜ Ruhbilimci Boşversen, dalgınlık için, "Bir tür hastalıktır" derken, değerli uzman Mr. Hoşgörsen kesinlikle karşı çıkmış "Dalgınlık, bir hastalık değil, bal gibi aksilikler!" demiştir.

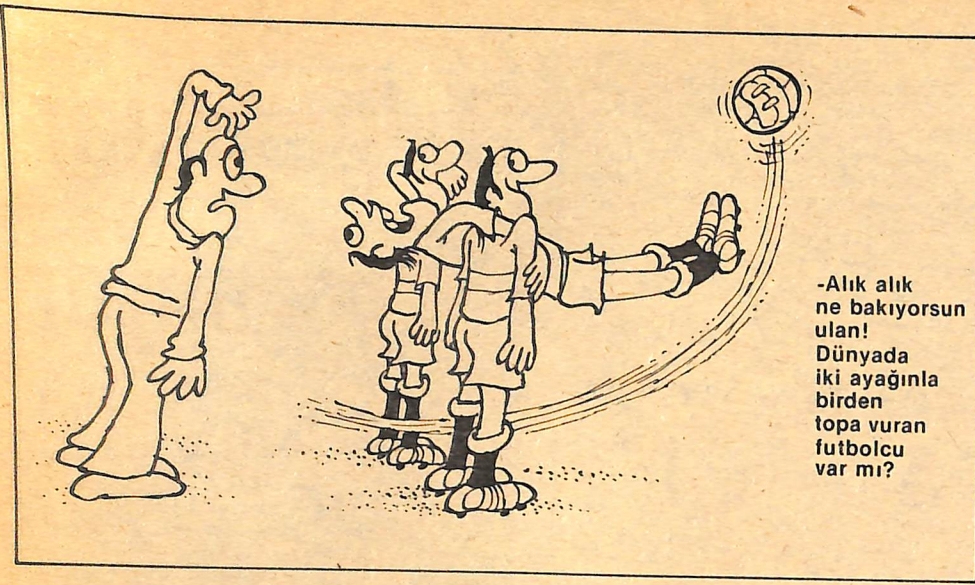
Bu konuda bir de kitap yazdığını söyleyen uzman tezini savunmak için örnekler vermiş, "Trafik kesilip de, polisle burun buruna gelmeseydi, bafra sigarası içen şoförün, dalgınlıkla kamyona Marlboro doldurduğu ortaya çıkar mıydı?" demiştir.

Meslektaşının görüşüne katılmadığını belirten ve bir özel hastanenin işlerini yürüten değerli doktorlarımızdan Sayın Bögürten ise, "Dalgınlık, hastalık da, aksilik de değildir" demiş, konu hakkında geniş bilgi vermiştir:

"Dalgınlığın çeşitli nedenleri vardır: Nüfusun artması, kişinin geç yatıp erken kalkması ve efendime söyleyeyim huzurun sağlanıp ülkeye refahın gelmiş olması..."

Halkın çarşafılamasını, bazı tesislere defalarca temel atılmasını, bazılarını ise defalarca açılış törenleri yapılmasını da, refahın getirdiği dalgınlığa bağlayan doktor, "Ya bolluğun getirdiği dalgınlığa alışacağız, ya da yeniden fiyatları ayarlamaya çalışacağız" diyerek, sözlerini bitirmiştir.

-Alık alık ne bakıyorsun ulan! Dünyada iki ayağınla birden topa vuran futbolcu var mı?

-Olmuyor, olmuyor! Sıçradıktan sonra kafayı adama değil topa vuracaksın!..

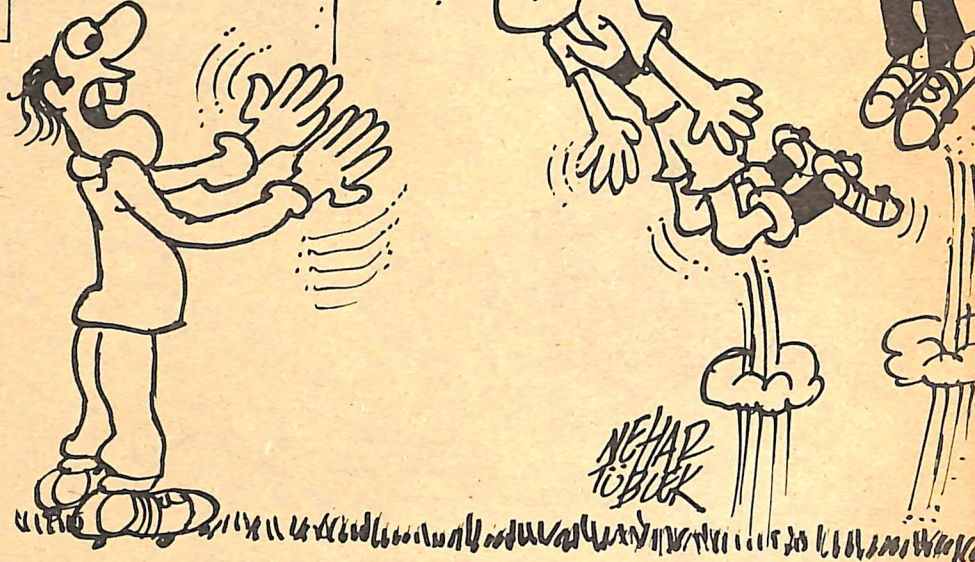
Yazan:
Süavi SÜALP
Çizen:
Nehar TÜBLEK

Nereye de gitti şu futbol acaba?

-Kendinize güveniyorsanız gelin futbolu bizim mahallede oynayalım!...

Ah
nerede,
vah
nerede?

NEHAR
TÜBLEK

Bunları biliyor musunuz?

Dönmesin tersiniz, beleştir dersiniz...

● Talihsiz ülke Atlantis nasıl sulara gömüldü?

Bu konuda tarihçiler de fikir birliğine varamamıştır. Bir kısmına göre, bazı çıkarıcılar ülkenin dibini delmiştir; diğerlerine göre atılan temeller, açılan tesisler ağır gelmiştir.

● Dünyanın en önemli boğazı hangisidir?

İnsan boğazıdır birader, insan boğazı... Az uz şeyle doymuyor ki meret... 15-20 papel bir kap yemektir.

● Soğuk harp neye denir?

Parasızlık nedeniyle yakacağımı önceden alamayan, kış bastırdıktan sonra da, odunun kıntısını bulamayan yurttaşın, karla, ayazla yaptığı insanca mücadele...

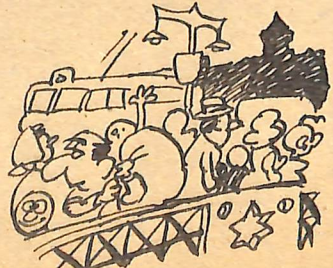

● Kartaca Meydan Muharebesi neden çıkmıştır?

Belediyenin gönderdiği bir tanker suyun bölüşülmemesi yüzünden... Kovalar savrulmuş, tekmeler atılmış, küfürler edilmiş... Rivayete göre, başına kova yiyen bir erkeğe bakılarak, "Miğfer" denen savaş başlığı geliştirilmiştir.

● Dünyanın en uzun köprüsü hangisidir?

İstanbul'daki Galata Köprüsü... Bu muazzam yapının Karaköy yakasından giren kişi köprüyü 20-25 dakikada aşar, bu işi nasıl başardığına sonra kendi de şaşar!

● Nüfus patlaması nedir?

Kazan, ya da tüp patlaması gibi bir şeydir. Tehlike anında vanasını açarsınız, can derdiyle uzaklara kaçırsınız!..

YAPILAN son ankette bile futbolun nerede olduğu bulunamadı. Her kafadan bir ses, her otoriteden bir neden ortaya atıldı. Bu arada numaralı biletlere yine iki yüz kâğıttan satıldı. Biz şimdi sarmısak kokan yetkili ağızlara yaklaşıyoruz. Yaklaştıkça futboldan uzaklaşıyoruz.

HASAN GOLAT - "Ben başkanım. Kızarsam istifa da ederim. Futbol yok diyorlar; tabii yok! Sadece federasyonu var. Bu da yeter. Nearobi'de de futbol yok ama iyi muz var..."

ÇOŞKUN GÖZFARI - "Valla, önce kondüsyon, sonra sülüşyon, sonra firiksion dedik, sistem getirdik, piston getirmedi. Ağır sözler işitiyorum; ben takımı çok temas yapmaya zorlarken, başkaları yatıp horluyor. Futbol şimdi burdaydı, bekleyin gelir. Dış temasları sıklaştırmak bu kiş erke modasını Avrupa'dan yine biz getireceğiz..."

NAZIM ÖZKAY - "Ben futbolun olmamasına değil de, olmasına bozuluyorum. Olsa ne olur? Çocuklar nasılsa oynuyor. Bu arada bizim avantajlarımız da kayıyor. Çok temas iyidir; geziyoruz, görüyoruz; onlar oynuyor bizler seyrediyoruz. Bu da bir kazançtır. Bizim valizde yirmi şişe viski olacaktı; alanın..."

CEMİL - "Valla ağbi! Ih... Ben kendim oynarım, arkadaşları bilmem. Futbol bizde yok, ama çalım var. Sonra Gökmen konkende kâğıt çalıyor. Bu moralle sahada ne oynarız? Doğru kâğıt atsin. Ayrıca futbolcuyuz diye futbolu bizde arıyorlar. Bir de dolaplara baksınlar, belki ordadır..."

BİR SEYİRCİ - "Valla ağbiler, futbol şahsen yok! Yani şöyle kolektif bir vaziyette. Liberodan başlayan kombine akınla her oyuncu icabında kendi konfisyona dayanıp, inek kaleci! Ulan, o top içeri alınır mı? Yok ağbi, futbol valla yok! Gel, en iyisi pasaja gidip futbolumuzu, orda bulalım da aramaktan kurtulalım."

Gönderdiğiniz okul anılarından

ÇETİN ALTAN'ın seçtikleri

Hooop!

YAŞI yetmiş, işi bitmiş" deyimine uygun bir coğrafya öğretmenimiz vardı. Her ders hava-alamı hoparlörü gibi konuşurdu:

- Haydi çocuklar, valizlerimizi aldık, uçağa bindik. Hooop, İtalya'dayız! İtalya'dan kalktık, hooop İngiltere'deyiz! İngiltere'den kalktık, hoooop, İsveç'teyiz! İsveç'ten kalktık, hoooop Romanya'dayız!

Valizleri alıp hooop oraya, hooop buraya gitmekten başımız dönerdi.

Bizim pımpirik coğrafyacı bir gün süzme mallardan Selçuk'u sözlüye kaldırdı:

- Bulgaristan'ın beşerî coğrafyasını anlat bakalım evlâdım, dedi.

Selçuk, yutkundu, kafasını kaşıdı, sonunda:

- Ben o gün Sofya uçağını kaçırmıştım hocam, dedi.

Sami ALTINGÖZ - Ankara

Fırıldak gibi

COĞRAFYA dersindeydik. Hocamız Fatma Hanım sözlü yapacağını söyledi ve ön sıralarda oturan Ercan'ı derse çağırdı. Ercan, sözlüye kalkmanın ve ilk kurban olmanın ezikliği içinde ağır ağır derse kalktı.

İlk soru şöyleydi:

- Dünya ne tarafa doğru döner? Dersini çalışmamış olan arkadaşımız gayet saflıkla,

- Rüzgâr ne taraftan eserse, o tarafa hocam, dedi.

Garbis GÜLBENKOGLU - Bakırköy

BİR ŞİFREMİZ VAR

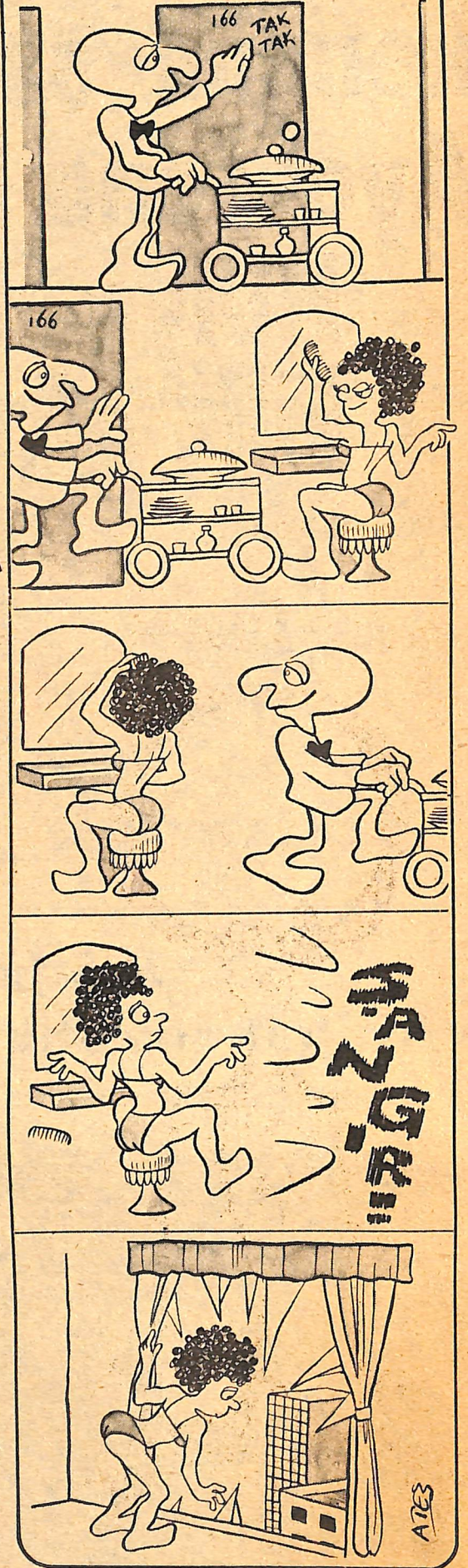
Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz, üç ipucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 11 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (0) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

r e r m i l y o
i r u l o r e n
b d 0 r u c a d
s u s n i n v a
e ! a y d a e r
k r g z i t i g
h e ü u , i i a
e d n t o s e d

CEVABI: Orca da vergi ladesi tamınsaydı, otuz günde herkes birer milyoner olurdu!

Eli işte, gözü oynasta!

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

ÇARŞAF'ın 38 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmeceyi amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmektir.

Şimdi siz de sayfanın sol alt köşesindeki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 38" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sokak No: 30-32 Çağaloğlu - İSTANBUL

Çarşaf

Haftalık Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 38

Sahibi: Erol SIMAVI

Genel Müdür:

Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü

ve Sorumlu Müdür:

Çetin EMEÇ

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.

Adres: Çağaloğlu Mollafenari Sok

No: 30-32

İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

Çarşaf

İKRAMİYELİ BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ ANAHTAR

38

Adı, soyadı:

Adresi:

.....

.....

.....

.....

.....

ANAHTAR ŞEKİL

İsmet ÖZBAY
Aşağı Çatak Mah.
Sungurlu Sok. No: 1
YOZGAT

Sabiha GÜÇYETER
Seka Muhasebe Müd.
İZMİR

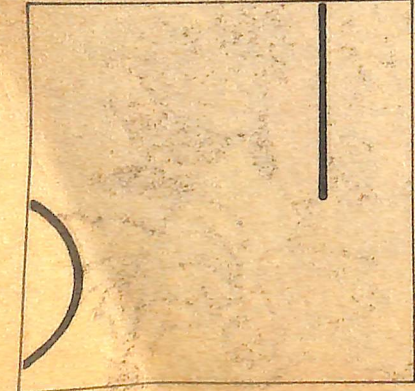
Fatih PARLAKTAŞ
2 Dedeefendi
9 Eylül Sok. 20/3
İncesu-ANKARA

Ekrem TANYOLAÇ
Ayan Cad.
No: 50/2
Balat - İSTANBUL

Önder TARAKCI
Yeni Yol
Meslek Lisesi Loj.
BURSA

Önder TARAKCI
Yeni Yol
Meslek Lisesi Loj.
BURSA

İzmirli vatandaş, kendini sakın!.. Ayol fena kapiştı Hülya ile Filiz Akın!..

Yazan:
Kandemir
KONDUK

Çizen:
Bülent
DÜZGİT

(Savaş muhabirimiz Mahmure GERZEK bildiriyor)

Bu adam kimdir?

Cevap:
Adam
SİMİT

Ne burası, ne orası... Ne M.T.A'nın Hora'sı... Şimdi savaş başladı İzmir'de.. Görürsün sen de; Fuar'a gir de... Filiz Akın hırslından sahnelerde ağlıyor. Hülya Koçyiğit her gece avaz avaz bağırıyor... İkisi de, birbirine kaçanları çağırıyor. Evet... Filiz'in tamburcusu Muzaffer Üçtelivar, Hülya'ya kaçtı... Üstelik berberi de başına işler açtı... O da gidip Hülya'nın kulisine girdi, kızcağızı hırslından yedi bitirdi...

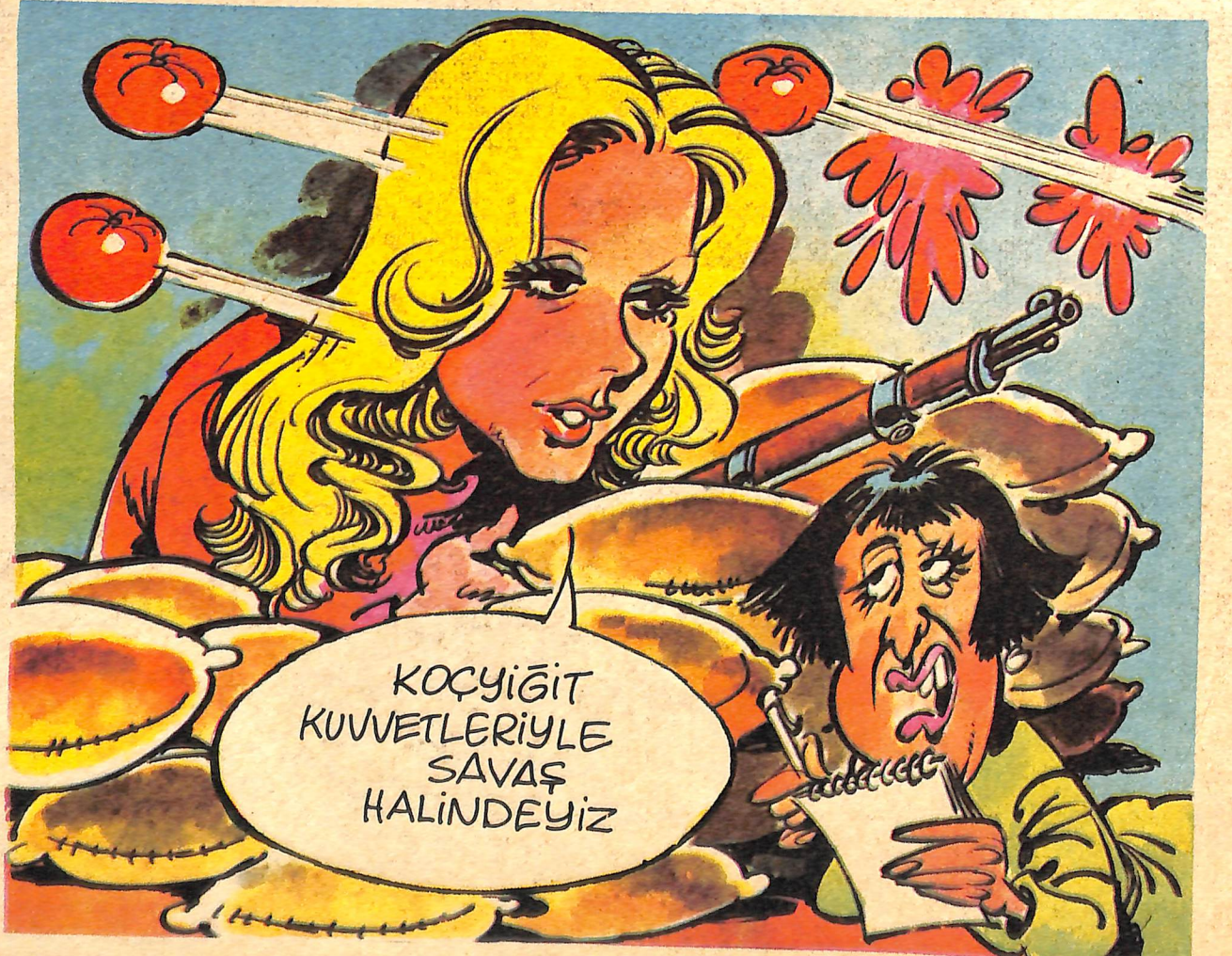
Ah kardeş, bu kadarla kalsa iyi... Bu kez, Hülya'nın dümbelçisi de Filiz'in tarafına geçivermez mi?..

Peşinden şef garson Ziya ile sigaracı Marika da gelivermez mi...

Eeeh... Ortalık iyice kızıştı... Heyecan son haddini buldu...

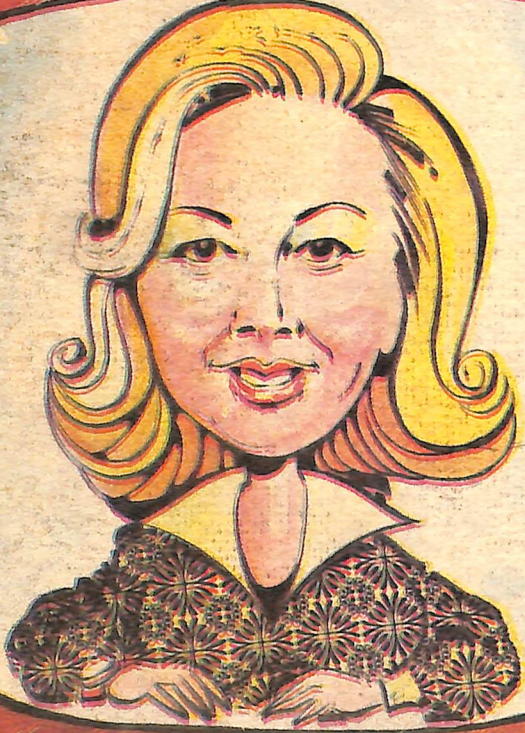
Sonra ne mi oldu?..

Ayol n'olacak, ikisinin gazi-nosu da bu akşam yine doldu... Bilmem anlatabildim mi...

SAYIN
SEYİRCİLER BİRAZ
SONRA HEP BERABER
ORUÇ BOZACAĞIZ!

ON SANİYE
VAR ...

BES
SANİYE VAR ...
DIKKAT!

DONG!

